

E. 12

111

J. Goldmeyer

Mars. 1858

CAROLI MAGNI AGRELL,

Theol. Doct. et Lect.

Praepos. Territ. Albo,

Et Past. in Skatelöf,

OTIOLA SYRIACA.

Otium sine litteris mors est, et vivi hominis sepulcra.

SENECA.

LUNDÆ MDCCXVI.

Litteris Berlingianis.

CONSPECTUS OPUSCULI.

- §. 1. Specimen Operis de Particulis Linguae Syriacae.
 - §. 2. De ratione, qua Syri verba aliorum referunt.
 - §. 3. Conspectus opusculi de Numero Conjugationum Syria-
carum.
 - §. 4. Specimen Versionis Lat. Chrestomathiae Syr. Tych-
senianaæ.
 - §. 5. Supplementa ad partem etymologicam Grammatica-
rum Syriacarum.
 - §. 6. Additamenta ad Orat. de Dictione Novi Foederis.
-

§. I.

Specimen Operis mser. de Particulis Linguae Syriacæ a), exhibens varium usum vocis ܒܼܼܼܼ.

ܒܼܼܼܼ (absol.), ܒܼܼܼܼܼ (emphat.) proprie notat *hec vel ea res.* Origo vocis obscura. Si vero conjecturæ locus sit, suspicor, vocem conflatam esse ex σ b)

—

- a) Quas maxime σ *Bavhebræi Chronico Syriaco*, conjuncta Brunsii et Kirschii opera Lips. 1789 edito, illustravi.
b) Quod geminum est Hebraico ־ demonstrativo, et Arab. σ in ܒܼܼܼܼ (Hebr. ܒܼܼܼܼ) et ܼܼܼܼ (Hebr. ܼܼܼܼܼ). — Sicut vero Hebr. ־ demonstr, forte ortum est ex ܼܼ (idem significante ac ܼܼܼ, vid. Hezel Ausführl. Hebr. Sprachl. p. 38, 49, 487, Halle 1777) et Arab. σ ex ܠܼ (Erp. Gram. Arab. p. 177, ed. Schultens.) ita quoque Syr. σ decerptum est ex ܼܼ, quod non tantum apud Chaldaeos (ܼܼ), sed etiam apud Syros significare *hic, ille, hoc, illud*, e Buxtorffii Lex Chald. et Syr. docet

kan), **רָאשׁ** (kano) res c) a radice **רַ** (pro **רַ**)
capit

Schaaf in Lex. Syr. p. 605. cuius significationis exemplum mihi videor invenisse in **רְאֵל** **לְ** **רַ** ab hoc **בְּ** **huc** h. e. abhinc et deinceps seu in posterum, Barh. Chron. p. 609. lin. ult. quod idem valet ac **וְ** **רַ** **רְאֵל** **לְ** **רַ** ab hoc tempore & deinceps Mich. Chrest. Syr. p. 7 lin. 3. Neque enim **לְ** **רַ** commode verti potest ab ecce, sed vertendum est ab hoc, ab hac re, h. e. ab hujus rei tempore, sicut dicitur **לְ** **רַ** **לְ** ab hoc (Saladino) h. e. ab hujus (Saladini) tempore Barh. Chron. pag. 405 lin. penult. **לְאֵל** **לְ** **רַ** ab eo (Ptolemaeo, Lagi filio h. e. ab ejus Ptolemaei tempore) & deinceps, Barh. Chron. p. 40. lin. 5. **לְאֵל** **לְ** **רַ** **מִזְבֵּחַ** **רַ** ab hoc Tiberio (h. e. ab hujus Tiberii tempore) & deinceps ibid. p. 91. lin. 13. — Occurrit vero hoc etiam A) in **לְ** **רַ** **nunc**, pro **לְ** **רַ** **l** **o** **c** **b** **a** **r** **a** (Schaaf Lex. Syr. p. 605). B) in **לְאֵל** **l** **o** **c** **b **u****s**, similiter, ex **לְ** **רַ** et **לְ** **אֵל** **sicut**, quae posterior vox occurrit in Barh. Chron. p. 519 lin. 7. C) in **לְאֵל**, ex **לְ** **רַ** et **לְ** **אֵל**, quae posterior vox occurrit etiam in **לְאֵל** (pro **לְ** **אֵל** **רַ**) et **לְאֵל** (pro **לְ** **אֵל** **רַ**).**

c) Forte idem nomen **רַ**, **לְ**, occurrit quoque in **רַ**, **לְ** **אֵל** quomodo (propri. quanam re?). Nam prior hujus vocabuli pars **אֵל** est vocula interrogativa, quae a Castello in Lex. Syr. p. 29 vertitur **qua illa?** respondens Chaldaico **אֲלֵה**, Arab. أَلِي quis? que? quis? et Hebraico **אֲלֵה**, in **אֲלֵה**.

cōpit esse d), Arab. ﻷـ fuit, exstitit. Qui qui vero sint natales vocis, certum omnino est, eam origine esse nomen, significans

I:o *Hec vel ea res, hoc vel id, e. g. Hoc anno aquæ Tigridis, admodum rubræ ut sanguis, fluxerunt, & variis etiam in locis regionis Vasati sanguis e terra pro-rupit, nec ullus novit ﻷـ causam hujus rei. Barh. Chron. p. 346 lin. 6. Atque in hoc exemplo ﻷـ sibi præmissum habet nomen ﻷـ in statu construeto, unde patet, ipsum ﻷـ esse nomen. — Litteris leonis, magnatum Arabum unus dixit: hoc unum fieri non potest, ut equus carne vescatur. Respondit alius: Ne mireris ﻷـ hanc rem; ego enim ipse meis oculis vidè equum*

quisnam? (propr. quis hic?) aliisque vocabulis occurrenti. Invenitur autem interrogativum ﻷـ etiam A) in ﻷـ ubi? (proprie, ut ita dicam, quidnam hic? Hebr. ﺔـ B) in ﻷـ unde? (pr. quidnam hinc?) C) Forte etiam in ﻷـ quis? pro ﻷـ ﻷـ quis hic?) ﻷـ que? (pro ﻷـ ﻷـ que hac?) plur. ﻷـ qui? (pro ﻷـ ﻷـ qui bi?)

d) Ethpahal ﻷـ notat accedit, contigit, Barh. Chron. p. 2. lin. 6 a fine p. 610 lin. 12. facrus est ibid. p. 606 lin. 8. fuit ib. p. 286 lin. 8. p. 279 lin. 4 a fine.

equum carnibus & piscibus cottis vescentem ibid. p. 242
 lin. 5. *Non exspectavi a te* ~~et~~ *hanc rem* (detta) ib.
 p. 436 lin. 2 *Si restitueritis mihi redditus meos,* ~~et~~
~~et~~ *plus quam hæc dare potero,* ib. p. 573 lin. 11.
Hoc mandatum observari jussum est ab hoc inde tempore,
quo facta est ~~est~~ *hæc res* (detta) Mich. Chrest.
 Syr. p. 51 lin. 1.

At creberrime hoc nomen in particulam abit,
 significans

II:o *Sæpissime sic, ita e. g.* ~~et~~ *ita dicit Dominus dominorum* Barh. Chron. pag 229 lin. 8. *Cur fecisti ita?* ib. p. 276 lin. 9.

III:o *Tam, adeo, e. g.* *Initio non potuerunt* ~~et~~ *ad eam tam aperte intrare in eam (urbem)* Barh. Chron. p. 578 lin. 2. *Si mulieres hujus urbis* ~~et~~ *adeo sapientes sunt, quanto sapientiores erunt viri, in ea habitantes?* Tychs. Elem. Syr. p. 62 lin. antepen. *His tribus diebus* ~~et~~ *adeo viribus defecit, ut &c.* Mich. Chrest. Syr. p. 106. lin. 6. Add. Barh. Chron. pag. 113 lin. 3. Apoc. 16: 18.

IV:o *Ita i. e. hoc modo, e. g.* ~~et~~ *hoc modo inveni hanc historiam (narratam) in duobus libris* Barh. Chron.

Chron. p. 264 lin. 13. *Quia ḥic hoc modo cædes Ha-*
kimi pītrata erat ib. p. 221 lin. 7. Add. ibid. p. 266
lin. 8, 17. p. 271 lin. 5. p. 424 lin. 6 a fine. p. 449
lin. 10. p. 506 lin. 1. p. 558 lin. 9.

V:o *Similiter, eodem modo, e. g. Sedente Chalipha*
Tajo in solio suo - - introivit pīfectus ad eum salutan-
dum, & terrans osculatus ad dextram throni se contulit:
& ingressi sunt etiam proceres omnes & fecerunt ḥic
eodem modo (idem) Barh. Chron. p. 206 lin. 4. Inscrip-
tione (in moneta chartacea facta) indicavit, quis esset
unus denarius, qui duos, tres, quattuor aut quinque (de-
narii). ḥic Similiter (eodem modo) usque ad decem
denarios, ib. p. 600 lin. 5. Add. ibid. p. 262 lin. 11.
p. 364 lin. penult. p. 450 lin. ult.

VI:o *Similiter, pariter, (quod tamen sāpius di-*
citur ḥic, quod vide infra) e. g. Potiti sunt castel-
lo, ex quo Rocenaldinus descendit, & cuius nomen est Mi-
murdur, & destruxerunt illud, ḥic ḥic pariterque
castellum validum, quod vocatur Alamut, Barh. Chron.
p. 520 lin. 14.

VII:o *Ita h. e. in hac vel eo statu, e. g. Opio ali-*
quoties sumto, naturatis calor extinguis est. Ab eo tem-
pore medicinam corpori nullum amplius adhibuit, - - - Et
fuit

fuit یعنی in hoc statu per paucos dies, ۸° mortuus est,
Barh. Chron. p. 235 lin. 7.

VIII:o Ita pro hic vel talis e. g. Caussa exitus
eorum یعنی یعنی hæc fuit Barh Chron. p. 280 lin. 8.
Quoniam mandatum Chani یعنی یعنی tale fuerat, ne occi-
derent eum ib. p. 457 lin. 5. Mandatum Schingischani
یعنی یعنی tale (hoc) exiit, ut tu loco ejus regnes ib. p.
486 lin. 14. Add. ib. p. 492 lin. 5 a fine.

IX:o Ita h. e. tantidem e. g. Quæsivit Bar-
maschueb, quanti ipse redimendus esset, ۸° dixerunt Fran-
ci: 30000 denariis. Et dixit Karakusch یعنی یعنی
etiam ego ita h. e. ego etiam tantidem seu eodem pre-
tio, Barh. Chron. p. 423 lin. 4.

X:o Ita h. e. hujus argumenti, hujus sententiæ
(så lydande) e. g. Misit legatum cum donis ۸° epistola
یعنی ita h. e. hujus sententiæ Barh. Chron. p. 187
lin. 9. Misit legatum -- cum epistola scripta litteris
aureis Latine, cuius interpretatio litteris argenteis Ara-
bice یعنی ita h. e. hæc fuit, vel hujus fuit sententiæ,
ib. p. 187. lin. 3. Scripsit Togril Beg responsum ad
Chalipham ita ib. p. 234 lin. 8. Venit legatus -- cum
epistola Latina ۸° interpretatione interlinearī Arabica,
litteris

*litteris ðureis in charta þvþpurea ita, ib. pag. 244 lin.
12. Add. Ass. Bibl. Or. T. I. p. 9. col. 1.*

XI:o *Igitur e. g. Postquam Maragam venit, -- a fugit Baidus coram Neuruzo bellatore magno. یزدی یزدی Venit igitur rex regum, & castra posuit. Barh. Chron. p. 610 lin. 4 a fine.*

Huic vero voci varia præfixa & particulæ

N) Præponuntur, velut

I:o *یزدی یزدی etiam sic h. e. nihilominus ex. gr. Mauricius animo elatus sprevit copias Romanorum, & stipendia eis non dedit. Scripserunt igitur ei: --- ecce tibi bellum indicimus. Ille vero یزدی یزدی nihilominus eos contemtui habuit Barh. Chron. p. 97 lin. 6 a fine.*

II:o *یزدی یزدی ne sic quidem, e. g. Quum autem یزدی یزدی ne sic quidem numerus compleretur, e palatio suo eduxit ancillas Barh. Chron. p. 161 lin. 6 a fine. At ne sic quidem Abdelmalekus Athanasio irascebatur, sed tranquille ad eum dixit, ib. p. 118 lin. penult. Add. ib. p. 120 lin. 14. p. 168 lin. antepen. Tychs. Elem. Syr. p. 93 lin. ult. & seq.*

III:o *یزدی یزدی sed etiamsi ita (esset) h. e. nihil tamen minus, nihil tamen secius, e. g. Franci in*

B

in-

ingenti periculo erant, quia rex juvenis Hierosolymitanus caperat lepra laborare. **לְכָנָן וְלִי נְהִילוֹ** tamen minus rex ille reliquias exercitus sui coëgit, Barh. Chron. p. 379 lin. 13, 14.

IV o **הַמְּלֵךְ**

A) *In hac vel ea re, e. g. Quis est scopus regis*
הַמְּלֵךְ *in hac re?* (hvad är Konungens afsigt härmad?)
 Barh. Chron. p. 422. lin. 14. *Quum utilitatem quam-*
dam inveniret in hac re (härtti) ib. p. 162 lin. 2.

B) *Hac vel ea re e. g. Gavisus est* **הַמְּלֵךְ** *hac re*
 (däröfver) Barh. Chron. p. 204 lin. 1. p. 462 lin. 5
 a fine p. 473 lin. 9. Mich. Chrest. Syr. p. 91 lin. an.
 tepen. *Offensi fuerunt ea re* (däröfver) Barh. Chron p.
 206 lin. 5. *Delectatus est hac re* ib. p. 221. lin. 6 a
 fine. *Hac re* (därligenom) *prospere egit* ib. p. 424 lin.
 8. *Quum hac re occupatus esset* ib. p. 474 lin. 5 a fine.
Si contenti estis hac re (därmed) ib. p. 567 lin. 4 a
 fine. Add. ib. p. 439 lin. 6 a fine p. 574 lin. 8. (an
 p. 222 lin. 11?)

C) *De hac vel ea re, e. g. Iratus fuit* **הַמְּלֵךְ** *de*
hac re (däröfver) Barh. Chron. p. 468 lin. 14. *Ut glo-*
riaretur *hac de re* ib. p. 558 lin. 14.

D)

D) *Per hanc vel eam rem, ob hanc vel eam rem* (propter hoc vel illud) e. g. *Argonus misit legatos, eumque ab Ahmede expetit, qui tamen eum non tradidit.* ☽ Per hanc rem (propter hoc) suspicio orta est Argono de Ahmede, Barh. Chron. p. 573 lin. 5. *Parte est quies magna Clericis* ☽ per hanc rem (härigennom) Mich. Chrest. Syr. p. 100 lin. ult.

E) *Hanc rem, hoc, quando cum Beth construitur verbum Syriacum, huicque respondens Latinum cum accusativo, e. g. Rex Leo cum animadverteret* ☽ *hanc rem (hoc)* Barh. Chron. p. 556 lin. 3. *Si non vis* ☽ *hoc ib.* p. 560 lin. ult.

F) *Hujus rei* e. g. *Quæ cupiditas superest mihi* ☽ *hujus rei* (härtill) Mich. Chrest. Syr. pag. 99. lin. 4.

G) *Hoc vel eo modo, hoc pacto,* e. g. *Hippocrates narrat, baculum, cui innitebatur, althacam fuisse, & Galenus dicit, eum* ☽ *hoc modo (vel hac re, därmēd) moderationem illam eximiam innuere, siquidem althaea temperatio est calidi & frigidi* Barh. Chron. p. 6 lin. antepen. *Sultanus permisit ei, ut per triduum educeret ex palatio suo quidquid vellet.* ☽ *Et hoc pacto tradidit urbem, & ingressus est Sultanus* ib. p. 388 lin. 4 a fine.

H)

H) In hoc vel eo statu, e. g. Argonus cum vide-ret, se imparem esse Ahmedo, adscendit in castellum quod-dam, ibi situm, cum hominibus 300 suarum partium, & cœpit torquere se, quia in castellum includi ei minus pla-cebat. -- Contra Ahmedem vero ire metuebat. Quum esset
¶ in hoc statu, Barh. Chron. p. 570 lin. penult.

V:0 ¶ per hoc, per hanc rem, vel propter hoc, ea propter, ea de re, ea de caussa, (därigenom, däraf, därför) e. g. Matrem rogavit, ut sibi (mulier benefica) traderetur. Quæ quum illam non traderet, vi abstulit & occidit. ¶ Per hoc (ea de causa) fuit discordia inter eum matremque ejus, Barh. Chren. p. 507 lin. 5 a fine. Postquam redit -- delator quidam -- accusavit Gazartenses illustres, ¶ enque de caussa multis malis eos afflixit ib. p. 566 lin. 2. Neglectis ceteris (Emiris) soli Bokæ adhæserunt. Quamvis ¶ propter hoc ab omnibus reprehenderentur, ib. p. 582 lin. 7. Add. ib. p. 592 lin. ult.

VI:0 ¶ vel postea, (quo facto)
Barh Chron. p. 79 lin. 14. p. 298 lin. 2. p. 404 lin.
9. p. 416 lin. 2. p. 483 lin. 4 a fine. p. 550 lin. 2.
p. 587 lin. 11. Mich. Chrest. Syr. p. 81 lin. 5 a fine.
Ass. Bibl. Or. T. III. P. I. p. 401 col. 1. lin. 2.

VII:0

VII:o. ίπσοι γωνίαι hoc modo, tali modo e) e. g. *De-
dit multum argenti huic servo, ac persuasit ei, ne am-
plius diceret ei ίπσοι γωνίαι tali modo,* Barh. Chron. pag.
455 lin. penult.

VIII:o. ίπσοι significat non modo

A) *Et sic, & ita,* (Cfr. supra p. 6 n. II) Barh.
Chron. p. 190 lin. ult. p. 557 lin. 12. &c.

B) *Et hoc modo,* (Cfr. supra p. 6 n. IV) Barh.
Chron. p. 153 lin. 5. p. 179 lin. 12. p. 359 lin. 6. p.
360 lin. 10 p. 369 lin. 11 &c.

C) *Et similiter, & eodem modo,* (Cfr. supra p. 7
n. V) e. g. *Produxerunt fratrem ejus, cumque vi &
mortis comminatione ad jurandum aegerunt, ίπσοι simi-
literque omnes cognatos ejus,* Barh. Chron. p. 368 lin.
8. *Dixit: Si Nuraldinus venerit, cum eo præliabimur.*--
ίπσοι *Et eodem modo* (idem) *ceteri---dixerunt,* ib. pag.
370 lin. 10. Add. ib. p. 260 lin. 5 a fine. p. 355 lin.
6. p. 567 lin. ult.

D)

e) Propr. *Quod sicut hoc,* (cfr. supra pag. 5 n. 1) quemad-
modum ίπσι γωνίαι qui sicut hic, et fem. ίπσι γωνίαι que-
sicut hæc, notant talis, τοι&τος, Matth. 9: 8 *huic similis*
(qualis hic vel haec) Barh. Chron. p. 55 lin. 13. p. 513
lin. 7.

D) *Et similiter, & pariter, vel simpliciter Similiter, pariter, (Cfr. supra p. 7 n. VI) e. g. Abortus est Elessam, eamque cepit. Ita pariterque (itemque) Harranum, Barh. Chron. p. 386 lin. 14. p. 461 lin. ult. Kaanus quum perspiceret, non pugnare locum esse, equo descendit. Ita Similiter etiam Baidus, quum eum descendisse videret, equo descendit, ib. p. 605 lin. antepen. In quibus suspensæ erant 10000 loricæ, Ita pariterque scuta, arcus & gladii ib. p. 181 lin. 14. Add. ib. p. 56 lin. 4 a fine. p. 112 lin. 12. p. 129 lin. 5 a fine. p. 247 lin. 9. p. 272 lin. 3. p. 293 lin. 6. p. 364 lin. 5.*

Sed etiam

E) *Et sic seu quo facto, e. g. Aegyptii atque Franci in urbem Kahiram congregati pacem a Schirichuo per legatos petierunt, quæ etiam cœmposita est. --- Ita Quo facto Schirichus Damascum reversus est, Barh. Chron. p. 558 lin. 1. Jurjurando coge illum, ut ab hinc in 120 annos ille, fratres, filii & posteri eius gladios contra Arabes non stringant, eique permitte, collata in eum benignitate tua, ut ad socios fidei suæ abeat. Ita Quo facto tranquille ages & pace gaudebis ib. p. 511 lin. 4 a fine.*

F) *Itaque, quare, sat crebro. e. g. Quia antehac edictum promulgatum fuerat, ut ecclesia diruerentur, im- pe-*

petravit Rex Haithonus a rege regum, ut non diruerentur, siquidem aedificia divina sunt & oratoria. **I**x:o Itaque jussit rex regum eas non destrui, Barh. Chron. p. 611 lin. 5. Cum Curdei terga vicererent ad fugiendum, nive impediti sunt. **I**x:o Quare (unde) multi eorum capti & occisi sunt, ib. p. 151 lin. 11. Imperator equo descendere voluit, sed Sultanus cum adjuvavit, ne descenderet. **I**x:o Itaque ex equo se mutuo amplexi discesserunt. ib. p. 264 lin. 12. Incolae Syriæ valde perterriti & commoti sunt, putaruntque, quod (Mogoli) contra se tenderent. **I**x:o Quare etiam hi bello se accinxerunt, ib. p. 584 lin. 3. Exiit mandatum, ut rei occidantur, & incolæ urbis 10 myriadibus aureorum multentur. **I**x:o Itaque urbem ingressi, interemerunt 7 vel 8 satrapas, qui ibi erant, ib. p. 591 lin. 10. Add. ib. p. 38 lin. 6 a fine. p. 105 lin. 11. p. 141 lin. 5. p. 146 lin. 12. p. 176 lin. 2. p. 222 lin. 9. p. 226 lin. ult. p. 362 lin. 3 p. 364 lin. ult. p. 479 lin. 11. p. 504 lin. 4 a fine. p. 603 lin. ult. p. 606 lin. antepen. p. 609 lin. 3.

IX:o \approx

A) *Huic rei e. g. Consensit \approx huic rei* (därtill) Barh. Chron. p. 562 lin. 10. p. 203 lin. penult. p. 232 lin. 3 p. 357 lin. 4. p. 404 lin. 4 a fine.

B)

B) *Ad hanc rem* (härtill, därtill) e. g. *Magis, quam ego, idonei sunt* ἐπὶ ad hanc rem, Barh. Chron. p. 486 lin. 5 a fine.

C) *Hanc rem*, e. g. *Curavit* ἐπὶ hanc rem Barh. Chron. p. 179 lin. 6. *Concupiscens hanc rem*, Mich. Chrest. Syr. p. 98 lin. 8.

X:ο ἐπὶ Υδω & ἐπὶ Δέλφων

A) *De hac vel ea re, de hoc, propter hoc, eam ob caussam, ea de caussa, propterea*, e. g. *Cum diceretur ei* ἐπὶ Υδω *hac de re* h. e. *qua de re interrogatus* f) Tychs. Elem. Syr. p. 66 lin. 5. *Non* ἐπὶ Υδω *ob hanc caussam venit Damascum*, Barh. Chron. p. 209 li. 13. *Filius vero Adeli urbem non tradidit. Et misit Aphzilus* (legatum) *ad Adelum* ἐπὶ Υδω *ob hanc rem* ib. p. 433 lin. 3, 4. *Putavi, homines me non videre,* ἐπὶ Υδω *quapropter lumen accendi*, Tychs. Elem. Syr. p. 66 lin. 8. add. ib. p. 65 lin. 8. *Interdum se subducebat, rumorque ferebatur, eum obiisse.* ἐπὶ Δέλφων *Quapropter ne tum quidem, cum mortuus esset, crediderunt, eum obiisse*, Barh. Chron. p. 426. lin. 8. Add. Ass. Bibl. Or. T. II. p. 91 lin. 1, p. 219 not.

B)

f) *Idem, quod* ἐπὶ Δέλφων Κλαοὶ ποτὲ *cum interrogarent de hac re*, Tychs. Elem. Syr. p. 67 lin. 2.

B) *Hanc rem e. g. Cœpit persuadere popularibus suis* ᛎτι *hanc rem*, Barh. Chron. p. 102 lin. 7.

XI:o ᛎτι ᛎ

A) *Ex hac vel ea re, inde (häraf, däraf) e. g. Quovis anno tres alios libros--- quos 150 denariis vendebat, scripsit,* ᛎτι ᛎτο & *inde vixit* Barh. Chron. pag. 222 lin. 5 a fine.

B) *Ab hac vel ea re, (däriffrân) e. g. Nisi desisteret* ᛎτι ᛎ *ab ea re,* Barh. Chron. p. 102 lin. 9.

XII:o ᛎτι ᛎτο *aliquid ex hac re, pars hujus rei,* e. g. *Scio, illos me perdituros, si de me audierint* ᛎτι ᛎτο *aliquid ex hac re* (något häraf) h. e. *si vel minimam horum sermonum partem resciverint,* Barh. Chron. p. 361 lin. 2. Add, ib. p. 433 lin. 13.

XIII:o ᛎτι ᛎ

A) *De hac vel ea re, de hac vel ea causa, ea propter, propterea, qua propter, e. g. Interrogavit euns* ᛎτι *hac de re* (därom) Barh. Chron. p. 279 lin. 14. p. 186 lin. 9. p. 478 lin. 1. p. 530 lin. 11. *Cum diceretur ei* ᛎτι *de hac re* h. e. *qua de re interrogatus* ib. p. 300 lin. 1, 2. *Indignatus fuit* ᛎτι *ea de re* (daröfver) ib. p. 296 lin. 11. *Gratias Tatariz*

C

ege-

egerunt ἐπον οὐ de hac re ib. p. 555 lin. 8. Objurgavit eum hac de re, ib. p. 482 lin. 2. pag. 484 lin. ult. Barbari Romanam urbem vastarunt---- ἐπον οὐ Quapropter Justinianus cum toto senatu luxit, ib. p. 85 lin. 8. Add. ib. p. 369 lin. 4, 5. p. 453 lin. 2. p. 474 lin. 14. p. 477 lin. ult. & seq.

B) Ad hanc vel eam rem, ad hoc vel illud, e. g.
Incitarunt eum ἐπον οὐ ad hanc rem (därtill) Barh.
Chron. p. 556 lin. 3.

C) Hoc pacto vel his conditionibus, e. g. ἐπον οὐ
& hoc pacto (his conditionibus) pax facta est, Barh.
Chron. p. 395 lin. 2.

XIV:o ἐπον οὐ antea, antehac, Barh. Chron. p.
30 lin. 5. p. 611 lin. 4.

D) Postponuntur, velut ?, μηδετέρα ita . . . qua-
si, perinde . . . acsi, e. g. Quum audio aliquam quæstionem
ex ore Maphriani, μηδετέρα ita (perinde) mihi videtur,
μηδετέρα quasi (ac si) ex ore Aristotelis sapientiam di-
scerem, Mich. Chrest. Syr. p. 114 lin. 9.

§. II.

De ratione, qua Syri verba aliorum referunt g).

In referendis aliorum verbis Syri utuntur

I:o Plerumque oratione rečla, ita ut persona ipsa inducatur loquens, quamvis verba ipsius sint paucissima. Id quod fit

A) Præmisso verbo *sol* (*dixit*) cum proxime sequenti *Dolath* h) e. g. *Prehensus a præfecto sol* *Arabum* *dixit: Judeis illusi.* Barh. Chron. pag. 123 lin. 5 a fine. *Dixit: Crastino die ego ipse veniam* ib. p. 148 lin. 6 a fine. *Alii dicebant: Trademus,* *alii (dicebant) non*, h. e. alii negabant, se tradituros, ib. p. 337 lin. 3. *Dixerunt Arabes: Non possumus*

ser-

g) Specimen *Syntaxeos Syriacæ* mscr., cuius exempla, memoriae caussa, Latine tantum exscripta, ex auctoribus Syris profanis concessi.

h) Ut Syriacum *Dolath*, sic etiam Hebr. יְהוָה Exod. 4: 25. c. 18: 15. Jos. 2: 24. i Reg. 1: 13. et Graec. οὐτι usurpatur non modo in N. T. Matth. 9: 18. Marc. 1: 15. sed etiam in scriptis profanis. Vid. Viger. de Graec. Idiotismis p. 191, 548 (Lips. 1789). Vorstii Cogitata de Stylo N. T. p. 42. præmissa Ejusd. Commentario de Hebraismis N. T. (Lips. 1778) Kypke Observ. Sacr. ad Marc. 3: 11. Raphel. Annott. Xenophont. ad Matth. 9: 18. Bos Exercitt. Philol. ad Marc. 16: 7. Schwarz Com- ment. L. Graec. N. T. p. 1000.

Servare eam. ib. p. 418 lin. 12, 13. *Dixerunt: Præter reges nostros nemo nobis imperabit.* ib. p. 486 lin. 4. Add. ib. p. 141 lin. 4. p. 347 lin. 14. p. 407 lin. 2. p. 416 lin. 11, 13. p. 422 lin. 12. p. 464 lin. 10. p. 111 lin. 4 a fine. p. 135 lin. 10. Mich, Chrest, Syr. p. 2 lin. 5. p. 4. lin. 1. i)

Similiter post verba *interrogandi, respondendi, clamaundi & scribendi,* sequitur oratio recta, præcedente *Dolath* e. g. *Interrogavit eum Senan,* Ἄλλος apud quem studiasti medicinæ? Et ille respondit: Ἄλλος Apud patrem meum. Et Senan dixit: Quis est pater tuus? Et ille respondit: Senex iste, qui apud te heri fuit Barh. Chron. p. 184 lin. 15, 16. *Interrogarunt k) eum:* Quousque legisti in Corano? ib. p. 395 lin. 10. *Interrogarunt eum nonnulli amici ejus:* Ubi placet tibi (versari) heicne, an ibi? Et respondit: Heic opes sunt multæ, sed honorem

iii

i) Raro omittitur *Dolath* e. g. *Dixit ei: Ήσαί Barh. Chron.* p. 534 lin. 10. *Dixerunt eis: Καὶ abie* ib. p. 201 lin. 10, p. 237 lin. 7. *Dicens Καὶ εἰπειν τοῖς μητροῖς* ib. pag. 69 lin. 2. *Dixit: Καὶ περπέντε* ib. p. 90 lin. penult. *Dixit ei: Πει* weritatem dixisti ib. p. 328 lin. 7. *Dixerunt: Πάτερ nisi nobis statim auxilio fueritis* ib. p. 430 lin. 4. Add. ib. 520 lin. 9.

k) Vid. Graec. Joh. I: 19.

in Kelah reliquimus ib. p. 359 lin. penult. & ult. Add.
 ib. p. 113 lin. 5. p. 385 lin. 3, 6, 7. p. 389 lin. 14.
 p. 441 lin. ult. *Clamavit* 1) *alta voce*: o^h O Bagda-
 denses ib. p. 376 lin. 4. *Clamavit*: *Prehendite eos* ib.
 p. 478 lin. 9. *Omnes uno ore clamarunt*: *Non trade-
 mus* ib. p. 337 lin. 9. Add. ib. p. 71 lin. 6. *Scripsit
 Azizo*: *לְאֹזִיזָה*? *Fame perierunt copia*, *qua* *mecum
 erant* ib. p. 209 lin. 11. Idem fit post verbum *in-
 nuendi* m) e. g. *Inuit Sultanus Dobaiso*; *אַל*? *Tu mo-
 rare paululum* Barh. Chron. p. 516 lin. 9.

Hujusmodi verba (*dicendi, respondendi, &c.*) rari-
 us excipit *לְאֹזִיז* (*sic, ita*), subsequente *Dolath*, e. g.
אַל *לְאֹזִיז* *אֲלֵל* *Dixit ita*: *Ego Ibas non invideo* Mich.
 Chrest. Syr. p. 7 lin. antepen. *Schingis Chan advo-
 cat magnates urbis*, *ו* *dixit eis ita* Barh. Chron. p. 466
 lin. 13. *Ille respondit ita*: *Video hunc populum* ib. pag.
 101 lin. 6 a fine. *Scriptum fuit in ea* (epistola) *ita*:
Scito, mi frater Mich. Chrest. Syr. p. 23 lin. ult.
 & seq.

B)

l) Vid. Hebr. Jud. 5: 28.

m) Post quod ellipsis verbi *dicendi* haud facile cogitari
 potest, quia is, qui nutu signum dat, loqui non solet.

B) Omissa dicendi verbo n), retenta tamen oratione recta, cum praevio Dolath o) e. g. *Sustulerunt manus suas tremulas* (dicentes): **لَوْ**, Domine cæli & terræ, libera nos Knös Chrest. Syr. p. 114 vs. 105 sq. Alii (dicunt) non h. e. alii hoc negant p) Barh. Chron. p. 596 lin. 11. *Re fratri ejus indicato, mandatum exitit,* ut Elaaldin in honore haberetur -- & cum eo Meda quidam (dicens) *Ego adveni, ut fugarem Ezaldinum* ib. p. 543 lin. antepen. Misit (**سَرَّ**) ad Omarum (dicens) *Da mi-*

- n) Simillima verbi *dicendi* ellipsis usitata etiam est in Hebraico Codice. Vid. Storr Obss. ad Anal. et Synt. Hebr. p. 406 sqq.
- o) Rarissime Dolath omittitur, e. g. *Ingressus est ad regem regum* (dicens) **لَوْ** *Quid iubes?* Barh. Chron. p. 590 lin. ult. *Qum audirent incolæ, velle Imadaldinum urbem tradere, vehementer doluerunt, & coram castello congregati, acerbe ei conviciati sunt, & suspenderunt contra eum calatum & pallium,* (dicentes) **أَلَّا** *O vir muliebris! lotio vestimentorum tibi convenit, non regnum,* ib. p. 390 lin. 9. — Sic idem **أَلَّا** post expressum **لَوْ** (dixit), occurrit modo sine praevio Dolath, Barh. Chron. p. 131 lin. 11, 12. p. 374 lin. 13. p. 443 lin. 8. modo cum praevio Dolath (**أَلَّا?**) Tychs. Elem. Syr. p. 69 lin. antepen.
- p) Alibi verbum *dicendi* exprimitur, e. g. **لَوْ** **كَذَلِكَ لَوْ** **كَذَلِكَ**
ali dicunt: *Non* Barh. Chron. p. 584 lin. 9. p. 598 lin.
3 a fine,

mihi ib. pag. 106 lin. 3. Sic post idem verbum ~~is~~
 misit sequitur oratio recta, omissa dicendi verbo q)
 ibid. p. 183 lin. 9. p. 219 lin. 5. p. 243 lin. 10. p.
 486 lin. 5. Misit (~~misit~~) ad eum Sultanus (dicens)
Egredere e Bugdado ib. p. 276 lin. antepen. Sic post
 idem verbum ~~misit~~ misit ~~etiam~~ verbum dicendi r)
 ibid. p. 309 lin. 4 a fine. p. 339 lin. ult. p. 509 lin.
 antepen. p. 518 lin. 1, 2. p. 93 lin. 5. p. 147 lin. 4
 a fine. Objurgavit s) eum (dicens) *Quomodo tu... fu-*
gisti? ib. p. 106 lin. ult. Add. ib. p. 52 lin. 5 a fine.
Reprehendit eum (dicens) *Quid lucrati estis?* ib. p. 226
 lin. 6 a fine. Add. ib. p. 542 lin. 6. t). *Præ dolore*
ejulabat & adjurabat adstantibus (dicens) *Afferte gladi-*
um & occidite me ib. p. 91 lin. 5, 6. Juravit (dicens)
Non permittam, ut transeas ib. p. 586 lin. 7. Juravit
 eis

q) Alibi exprimitur ~~is~~ (dixit) post idem verbum, e. g.
~~is~~ misit ad Michaelem ~~is~~ dixit Barh. Chron. p. 265

lin. 6. Legatos misit ad Cosroem ~~is~~ dicens ib. p. 99 lin.
 6. Add. ib. 79 lin. penult. p. 422 lin. 4 a fine. p. 609
 lin. 3. p. 610 lin. 14.

r) Post idem verbum exprimitur ~~is~~ dixit, e. g. ~~misit~~
~~misit ad Mondarum~~ ~~is~~ dicens Barh. Chron. p. 92 lin.
 ult. et seq.

s) Vid. Hebr. Psalm. 105: 14, 15.

eis (dicens) *Non deseram vos usque ad mortem* Ass. Bibl. Or. T. III. P. I. p. 596 lin. 11 a fine. Tychs. Elem. Syr. p. 85 lin. 4, 5. Add. Barh. Chron. p. 184 lin 13. Michnēl jussit (dicens) *Ne lədite eum* Barh. Chron. p. 266 lin. 1. Jussit ei (dicens) *Custodi animam tuam* (h. e. cave tibi) ab iis ib. p. 520 lin. 10. Add. ibid. p. 161 lin. antepen. & seq. p. 357 lin. 7. p. 466 lin. 8, 9. p. 547 lin. 2. Exprobrit Masodus & irridet eum (dicens) *Cur non occidisti Chaliphām?* ib. p. 314 lin. 12. Venerunt nobiles & irriserunt eum ob mæstitiam (dicentes) *Nz contristeris, Domine,* Knös Chrest. Syr. p. 78 lin 9, 10. Tum proceres, qui cum eo erant, consuluerunt ei (dicentes) *Nulla alia nobis superest salutis via* Barh. Chron. p. 356 lin. 13. Consuluerunt proceres (dicentes) *Trade ei Halebum* ib. p. 385 lin. 8. Consenserunt Franci (dicentes) --- Si dederit ib. p. 416 lin. penult. & seq. De hoc Justiniano narrat Johannes Amiensis, (episcopus) Asiae (dicens) *Per 30 annos versatus sum in familiaritate ejus, nec vidi ib.* p. 85 lin. 12. Add. ibid. p. 259 lin. 4 a fine. p. 535 lin. 11, 12. Ille vero excusavit se (dicens) Magnates coegerunt me ib.

i) Exprimitur ꝑ e. g. Misit, reprehendit eum ꝑ dixit:
Paucos tantum debasses mittere Barh. Chron. p. 119 lin. 10.
ii) Vid. Graec. Joh. 1: 20.

ib. p. 92 lin. 12. *Confessus est u) (dicens) Isacus d-
euit me, ut mentirer ib. p. 543 lin. penult. Negavit v)
omnino (dicens) Ignoro eum Ass. Bibl. Or. T. III. P.
I. p. 382 col. 2. Negabant (dicentes) Neutquam co-
gitur exercitus, nec Kano cura est de bello; sed exspectat,
quod missurus sis id, quod ei promisisti Barh. Chron. p.
608 lin. 13. Decepit eum mater ejus (dicens) Quando
adorabit te pater tuus, sume diadema capitis tui ib. pag.
77 lin. penult. Accusata est apud Gujuchum Chanum
(dicendo) Veneficia preparat tibi & fratribus tuis ib. p.
507 lin. 6 a fine. Sparserunt famam (dicentes) Fugit
nobis dormientibus Ass. Bibl. Or. T. I. p. 531 col. 2.
lin 8, 9. Hortatus est rex peritissimus copias suas, ne
remissæ fierent metuque copiarum (hostilium) agitaren-
tur (dicens) Est mihi spes in Deo, quem colo Knös
Chrest. Syr. p. 85 lin. 7, 8.*

II:o Raro oratione obliqua, e. g. *Dixit de ani-
ma sua (de se) οτι ρωτη; quod aliquid esset ma-
gni* x) Act. 5: 36. *Dixit de anima sua οτι οις; quod
filius esset Constantini* Barh. Chron. p. 148 lin. 3, 4.

D

Adi-

v-) Vid. Graec, Matth. 26: 72,

x-) Eadem fere sententia oratione recta effertur: *Magni-
ficavit animam suam & dixit: Ιω ημι ημι Ego sum magnus*
Mich. Chrest. Syr. p. 3 lin. 3.

Adiit illum speculator quidam & dixit, οοι λαοι τοις
quod ex stirpe esset regum ib. pag. 152 lin. 4. Misit
avunculum suum Aschrapho, eique dixit, quod ipse Cho-
marzeinschah adgredetur, & aquam Gihonis bibendam
præberet equis suis ib. p. 488 lin. 7—9.

Ceterum

A) In oratione obliqua, perinde atque in recta
(Cfr. supra p. 22 litt. B) verbum dicendi, licet rarissime,
omittitur e. g. Illi Imadallino (dixerunt) utilius
esse ei, si Halebum traderet Barh. Chron. p. 389 lin.
ult.

B) Ab obliqua deflectitur oratio in rectam e. g.
Omnes Bathuo optionem obtulerunt, ut, si voluerit esse
(Chanus), *ille esset, si minus, ei, quem elegerit ex nobis,*
nos omnes subiecti erimus. Barh. Chron. pag. 513 lin.
5, 6. *Zussit Imperator Romanorum, ut omnes abirent*
ad limitem, qui (est) inter nos & Arabes h. e. ad limi-
tes ditionis Romanæ & Arabicæ ib. p. 166 lin. pen-
ult. & ult.

C) A recta in obliquam e. g. *Interrogavit eam:*
Cur hoc fecisti? Et respondit: Elegi, ut moriar, nec
ullus alias, præter maritum meum, mihi dominabitur. Et
interrogavit eam οοι λαοι τοις unde esset. Barh. Chron.
p. 276 lin. 8—10.

III:ο

III:o Quando argumentum *epistolæ* vel *scripti*
cujusdam referendum est, utuntur Syri

A) Verbo *אָמַר* *dixit*, quod in constructione re-
spondet

α) Modo auctori epistolæ e. g. *Scripsit epistolam ad Zangium* *אָמַר* *וְ* *dixit* h. e. epistolam hujus
argumenti, Barh. Chron. p. 316 lin. 4. *Litteras mi-
serunt* *אָמַר* *וְ* *dixerunt* h. e. hujus argumenti, ib. p.
513 lin. 1. *Epistolam misit ad Dominum nostrum per
eundem Hananiam* *אָמַר* *וְ* *dicens* h. e. hujus argumen-
ti ib. p. 51 lin. 11. *Hic scripsit epistolam, eumque cum
legato misit Bagdadum,* *לְכֹה* *וְ* *אָמַר* *וְ* *dixit* in ea
ita h. e. quæ hujus fuit sententiæ ib. pag. 236 lin.
12, 13.

β) Modo ipsi scripto, e. g. *In qua erant inscri-
ptiones* *אָמַר* *dicentes* h. e. hujus argumenti Barh.
Chron. p. 64 lin. ult.

B) Voce *לְכֹה* Vid. supra pag. 8 n. X.

C) Interdum ellipsis est verbi *אָמַר* (litt. A) vel
vocis *לְכֹה* (litt. B) e. g. *Misit Chalipha epistolam ad
Sultanum* (hujus argumenti): *Non hæc fuit exspectatio
mea* Barh. Chron. p. 246 lin. 8. *Scripsit epistolam*
(his

(his verbis): *Ecce fratrem meum nisi ib.* p. 519 lin.
6, 7.

§. III.

*Conspectus opusculi mscr. a) de Numero
Conjugationum Syriacarum.*

Conjugationes (ut vulgo dicuntur) Syriacæ sunt

I:o NUDÆ seu SIMPLICES

h. e. constantes solis litteris radicalibus.

Activum

Passivum b).

1. Pehal וְהַל c)

Ethpehel וְהַל

2. Pa-

a) Quod asservatur in Biblioth. Gymn. Wexion.

b) Passiva Syrorum *reciproce* poni, vid. in meis *Lumin.*
Syriacis, ad illustrandum *Hebraismum collectis* §. 6. Quorum
partes duae Upsaliae a. 1791 et 1792 prodierunt. Exem-
plis ibi allatis addo: A) Ex *Ethpahal*, וְהַל excusavit
se Mich. Chrest. Syr p. 101 lin. penult. Barh. Chron p.
92 lin. 12. p. 122, 385, 433, 480, 506, etc. וְהַל paravit
se ib. pag. 287 lin. 14. pag. 318, 392, 396, 310 (bis).
וְהַל immiscuit se, adjinxit se, ib. p. 345 lin. 5. וְהַל
exercuit se ib. p. 493 lin. 15. וְהַל munivit se ib. p. 538
lin. 12. וְהַל incurvavit se ib. p. 223 lin. 4 a fine.
וְהַל subjecit se ib. p. 209 lin. 6. p. 306, 309 (bis), 35¹,
408. B) Ex *Eschraphhal*, וְהַל subjecit se Barh. Chron.
p. 102 lin. 6 a fine pag. 544. lin. 1. C) Ex *Ethpalpal*,
וְהַל inquinavit se ibid. p. 497 lin. 5 a fine p. 597
lin. 1.

- c) Quomodo, per ellipsis accusativi, verba transitiva Conjugationis Pahel intransitive accipiuntur, vid. in *Lum.* Syr. §. 1.
- d) Conjugatio Pahel A) Significationem *תְּנִסְתֵּס* Pehal (n. 1) intendit. Vid. *Lum.* Syr. §. 2 n. I. — B) Intransitivam *תְּנִסְתֵּס* Pehal notionem in *transitivam* convertit e. g. *אָרַסֵּת* arsit Pah. *inflammavit*. V. *Lum.* Syr. §. 2. n. II. — C) Interdum a transitiva *תְּנִסְתֵּס* Pehal potestate denuo transitivam dicit, e. g. *וְאָמַרְתָּ* signavit, *o-signavit*, *noravit*, Pah. *signare*, *obsignare*, *notare fecit*. V. *Lum.* Syr. §. 2. n. III. — D) Habet notionem *censendi* vel *declarandi* e. g. *אָמַרְתָּ* *justum*, *equum*, *conveniens fuit*, Pahel *דְּקָאֵגָי* Rom. 8: 30, 33. *justum* vel *equum* censuit Barh. Chron. pag. 118 lin. penult. *dignum declaravit* ib. p. 594 lin. 8 permisit (*conveniens* vel *licitum declaravit*) ib. p. 160 lin. 2. Vid. *Lum.* Syr. §. 5. n. I. Sic Arab. *فَدَنْ* (Conj. 2) est *delirum censuit* Coran. Sur. 12: 94. (ed. Hinckelm.) صَلَقْ (Conj. 2) *veracem declaravit* Sur. 28: 34. كَذَبْ (Conj. 2) *mendacem declaravit*, *mendaciū insimulavit*, saepe in Corano, e. g. Sur. 22: 43. *كَفَرْ* (Conj. 2) *magnificavit* h. e. *magnum praedicavit* Sur. 2: 181. Sur. 22: 38. — E) Notionem *jubendi* vel *quovis modo curandi* (ut aliquid fiat). V. *Lum.* Syr. §. 5. n. II. Sic Arab. قَطْعْ (Conj. 2) est *præcidi jussit*, صَلَبْ (Conj. 2) *crucifigi jussit* Sur. 7: 121. Sur. 20: 74. Sur. 26: 49 — F) Notionem *permittendi*, *sinendi*. V. *Lum.* Syr. §. 5. n. III.
- e) Quum Conjugatio Pahel haud raro effectivam vim habeat,
et

et valeat facere id, quod conjugatio prima significat (Vid. proxime anteced, not. d. litt. B, C), fit, ut ejus passivum Ethpahal notet fieri id, quod prima conjugatio indicat, atque adeo eamdem, quam Pehal, significationem interdum habeat, e. g. פָהַל (Peh.) eruhuit, verecundus, sobrius fuit, Pahel verecundum fecit Tit. 2: 4. Ethpahal verecundus factus est h. e. idem quod Pehal, verecundus (sobrius) fuit I Pet. 4: 7. פָהַל appropinquavit, accessit, Pahel appropinquare seu accedere fecit, Ethpahal accedere factus est h. e. idem quod Pehal, appropinquavit, accessit. (Vid. Schaaf Lex. Syr. p. 516 sqq). Sic פָהַל in Pehal et Ethpahal contendit, certavit, קְרַבָּה in Peh. et Ethpa. emulatus est, invidit, פָהַל in Peh. et Etpa. habitavit Hinc fit, ut Ethpahal notionem interdum habeat activam e. g. פָהַל (Pahel) intelligere fecit, Ethpahal פָהַל intelligere factus est h. e. saepissime intellexit, constr. cum accus. Barh. Chron. p. 183 lin. 9. p. 335 lin. 5. p. 422 lin. 4 a fine p. 580 lin. 14. p. 201, 238, 314, 527, 571. פָהַל circumducis, circumlatus est, Barh. Chron. p. 144 lin. 15 circumivit ib. p. 321 lin. antepen. item active (ut Pehal) circumedit, constr. cum accus. Barh. Chron. p. 109 lin. 4. p. 531 lin. 10. p. 581 lin. 8. פָהַל in Peh. et Ethpa. cogitavit (v. Schaaf L. S. p. 202 sq) פָהַל in Peh. et Ethpa. cruciavit. פָהַל intellexit, פָהַל consideravit, פָהַל narravit. — Ita apud Hebraeos: פָהַל ambulavit, ivit, Pihel ambulare fecit Job. 24: 10. Hithpahel ambulare factus est (sc. a se) h. e. idem ac kal, ambulavit Deut. 23: 15 et alibi. Vid. Storr Obss. ad Anal. et Synt. Hebr. p. 229. Lud. de Dieri Gram. LL. OO. p. 176.

II:o

II o AUCTÆ

A. *Additione servilis ejusdam litteræ, & quidem*
a) *Ab initio.*

3. Aphel $\aleph\omega\ell$ f) Ettaphhal $\aleph\omega\ell\ell\ell$.

f) Conjugatio *Aphel* A) Significationem intransitivam $\tau\tilde{\eta}s$ *Pehal* (n. I.) in transitivam mutat e. g. $\aleph\ell$ *venit*, *Aph. adduxit*, propr. *venire fecit*, atque adeo idem, quod duobus verbis exprimitur in Tychs. Elem. Syr. p. 60 lin. antepen. et seq. $\sigma\omega\lambda\ell$ $\aleph\omega\ell\ell$ $\aleph\omega\ell$ $\sigma\omega\lambda\ell$ *fecit eum venire ad se*, quod dici potuisset $\sigma\omega\lambda\ell$ $\sigma\omega\lambda\ell$. — B) Significationem transitivam $\tau\tilde{\eta}s$ *Pehal* dupliciter transitivam reddit. Vid. Lum. Syr. §. 4 n. I. — Exemplis ibi allatis adde: $\aleph\ell$ *comedit*, *Aph. $\aleph\omega\ell$ comedere fecit*, constr. cum gemino accus. Barh. Chron. p. 293 lin. 7. p. 120 lin. 13 p. 598 lin. 7. $\aleph\omega\ell$ *portare fecit*, cum gem. accus. ibid. p. 81 lin. penult. p. 519 lin. 13. $\aleph\omega\ell\ell$ *induere fecit*, *vestivit*, cum gem. accus. ibid. p. 212 lin. ult. p. 271 lin. I. p. 423 lin. 8 p. 520 lin. 4. $\aleph\omega$ *diripuit*, *Aph. diripere fecit*, $\aleph\omega$ *conculcavit*, *Aph. conculcare fecit*, $\aleph\omega$ *hereditavit*, *Aph. heredem fecit*, $\aleph\omega$ *audiuit*, *auscultavit*, *Aph. exaudire fecit*. — C) Habet notionem *censendi* vel *declarandi*. V. Lum. Syr. §. 5 n. I. Sic Arab. $\aleph\omega\ell$ *magnificavit* h. e. magnum praedicavit Coran. Sur. 12: 31. (ed. Hinckelm.). — D) Notionem *inbendi* vel quovis modo *curandi* (ut aliquid fiat). v. Lum. Syr. §. 5 n. II. Exemplis ibi allatis adde: $\aleph\omega\ell$ *equitare fecit* h. e. non modo *equo impetravit*

sui Barh. Chron. p. 104 lin. 5 a fine. p. 281 lin. 7. sed
 etiam equum concendere jussit ib. p. 204 lin. 1, 3. p. 400
 lin. 5. p. 463 lin. ult. p. 581 lin. 6. ~~et~~ fugere fecit h.
 e. non tantum fugavit, in fugam conjectit, ibid. p. 233 lin.
 ult. p. 289, 324, 346, 376, 381, 411, 447, 492 etc. sed
 etiam fugere jussit, vel permovit aliquem ad fugam capien-
 dam ib. pag. 287 lin. 2. p. 519 lin. 12. p. 587 lin. 10.
~~et~~ sedere jussit ibid. p. 131 lin. 3 pag. 401 lin. 4 a fine
 (idem, quod ~~et~~ ~~et~~ jussit ut sederent, Knös Chrest.
 Syr. p. 74 lin. 1.) ~~et~~ castra ponere jussit Barh. Chron.
 p. 456 lin. 9. ~~et~~ jurare fecit (curavit ut juraret) ibid.
 p. 220 lin. 4 a fine p. 302 lin. 6. p. 368, 377, 395, 454
 etc. — E) Notionem permittendi, sinendi. V. Lum. Syr. §.
 5. n. III. ubi adde: ~~et~~ vivere sivit Barh. Chron. p. 221
 lin. 15 et antepen. p. 168 lin. 3. p. 328 lin. 11. p. 402
 lin. 2. p. 449 lin. 2. p. 496 lin. antepen. p. 572 lin. 12.
 p. 581 lin. 6 a fine. ~~et~~ introduxit, it. intrare sivit ibid. p.
 131 lin. 12. p. 614 lin. 11. ~~et~~ exire sivit ib. p. 31 lin.
 3. p. 168 lin. 5, 10. p. 183 lin. 13. ~~et~~ habitare sivit ib.
 p. 547 lin. 8. ~~et~~ habitare sivit ib. p. 320 lin. antepen.
 Sic Arab. ~~et~~ est non modo vivificavit Sur. 2: 244. Sur.
 6: 122. Sur. 30: 39, 49, sed etiam vivere sivit Sur. 5: 35.
 — F) Aphel haud raro, forte ex ellipsi accusativi
 cuiusdam, significationem habet neutralem. Vid. Lum. Syr.
 §. 4. n. III. Exemplis ibi allatis adde: ~~et~~ debilitavit;
 Barh. Chron. p. 400 lin. 1. item viribus defecit, infirmatus
 vel infirmus fuit, ibid. p. 155 lin. antepen. p. 272, 415,
 419, 444, 477, etc. ~~et~~ elongavit, summovit, removit, expu-
 lit, ib. p. 410 lin. 1. p. 369, 449, 531, etc. elongavit se.
re-

4. Maphhel וָמֵה g) Ethnaphhal וָמֵה b).

E

5.

recessit, ib. p. 189 lin. 4. p. 88, 249, 253, 413, 422, 535.
 וָמֵה liberavit alium ib. pag. 223 lin. antepen. pag. 250
 lin. 2, 4. liberatus est ib. pag. 214 lin. 1. pag.
 145, 221, 406 etc. evasit, fugit ib. p. 186 lin. 11. וָמֵה
 recessit, discessit ib. p. 273 lin. 9. p. 323, 374, 388, 438.
 וָמֵה obsurdurit ib. p. 358 lin. 4 a fine. וָמֵה tardavit, cun-
 etatus est, ib. p. 360 lin. antepen. וָמֵה (a וָמֵה) decu-
 buit, cubuit, ib. p. 367 lin. 4. p. 572 lin. 11. p. 393 lin.
 12. וָמֵה pudefactus est ib. pag. 573 lin. 6. וָמֵה debilitatus,
 contritus fuit, ib. p. 415 lin. 4. p. 528 lin. 2. desperavit,
 ib. p. 400 lin. 5 a fine. p. 403 lin. 5 a fine וָמֵה (idem
 quod Pehal וְהַל ib. p. 201 lin. 2) defarigatus est ib. pag.
 196 lin. 2. p. 333, 415, 472, 541 etc. וָמֵה illuxit, resplen-
 duit, ib. p. 156 lin. 10. p. 214 lin. 14. וָמֵה (a וָמֵה) dia-
 commoratus est vel diu mansit, ib. p. 320 lin. 7. commoratus
 est, mansit, ib. p. 525 lin. 14. p. 561 lin. antepen. dia du-
 ravit, ib. p. 163 lin. 4 a fine. duravit ib. p. 364 lin. 6. p.
 444 lin. 5. p. 528, 541. וָמֵה candicavit, albit, Ass. Bibl.
 Or. T. III. P. II p. 10. וָמֵה rubuit, וָמֵה splenduit, וָמֵה
 pullulavit, germinavit.

g) E. g. וָמֵה depauperavit, וָמֵה depauperatus est, Barh.
 Chron. p. 166 lin. 7. p. 221 lin. 6 a fine. וָמֵה flui-
 tuatus est, ib. p. 452 lin. penult. Forte hoc etiam per-
 tinent A) וָמֵה attenuavit (Cast. Lex. Syr. p. 525) a rad.
 וָמֵה (pro וָמֵה) tener, mollis fuit, Arab. וָמֵה debilis, tenuisque
 fuit. Est vero וָמֵה pro וָמֵה, adeoque eodem modo for-
 matum ac Aphhel וָמֵה (pro וָמֵה), et Schaphhel וָמֵה
 (pro וָמֵה) ex paradigmate וָמֵה — B) וָמֵה cognovit,

5. Saphhel סָפֵה h)	Estaphhal אַסְפֵה
6. Schaphel שָׁפֵה i)	Eschtaphhal אֶשְׁתַּפֵּה]
7. Taphhel תָּפֵה k)	Ettaphhal אֶתְפֵּה

(3)

scivit, intellexit (Cast. L. S. p. 486) pro עָדָל (Vid. infra §. 5. n. VI litt. B) a rad. עָד novit, seivit. — C) פָּלָך (forte pro פָּלָך) assuevit (Cast. L. S. p. 514) a rad. פָּלָך in Pahel פָּלָך consuevit. — D) עָזָל (forte pro עָזָל) angusto pectore fuit (Cast. L. S. p. 514) a rad. עָזָל angustum esse, arctari, angustiari.

- h) E. g. פָּלָמִ flagellatus est, Barh. Chron. p. 563 lin. antepen. a rad. פָּלָמִ flagellavit. עָזָל festinavit, frequens in Barh. Chron. e. g. p. 67 lin. 5 a fine. p. 73 lin. 7. p. 156, 263, 291, 301 etc. עָזָל incurrit, occurrit, ib. p. 504 lin. 8. p. 603 lin. 5 a fine.
- i) E. g. עָזָב labi fecit, derubavit, Knobs Chrest. Syr. p. 112 lin. 13. pass. עָזָב erravit, peccavit, Ass. Bibl. Or. T. II. p. 73 a עָזָב pes, fere ut Lat. ballacino ab ballace, עָזָב auxit, multiplicavit; ditatus est, unde עָזָב dives, opulentus, Barh. Chron. p. 490 lin. 1. a rad. עָזָב (Schaaf Lex Syr. p. 561) unde עָזָב additamentum (Cast. L. S. p. 72 et 879.) Alia exempla, eaque luculentiora, vid. in J. D. Mich. Gram. Syr. p. 91. et meis Lumin. Syr. §. 8.
- k) E. g. עָזָל (Cast. L. S. pag. 957) idem quod Aph. עָזָל (Cast. L. S. p. 27) distulit, cunctatus est, a rad. עָזָל — עָזָל instituit, docuit, discipulum fecit, Barh. Chron. p. 215 lin. 5. p. 230 lin. 8. p. 500 lin. 13. עָזָל mereprezatus est, transstulit.

β) In medio.

8. Pauhel פַּאֲהֵל 1) Ethpauhal אֶתְפָּאֵהָל
 9. Paihel פַּאֲהֵל m) Ethpaihal אֶתְפָּאֵהָל
 10. Pamhel פַּאֲהֵל n) Ethpamhal אֶתְפָּאֵהָל

E 2

11.

- 1) E. g. פָּאָס torsit, contorsit, convolvit, Pass. פָּאָסְלָה torsit
 se vel perplexus fuit (animi pependit, anctus fuit) Barh. Chron. p. 570 lin. antepen. p. 593 lin. 4 operam dedit,
sollicitus fuit, ib. p. 608 lin. 1 *conatus est*, Ass. Bibl. Or. T. III. P. II. p. 118 a rad. פָּאָס, coll. Hebr. Chald. Arab. *ligavit, nodavit, nexit* e. g. funem. Alia exempla vid. in meis Lum. Syr. §. 3. quibus adde: פָּאָסְלָה portavit,
rulit, sustulit; toleravit, etc. פָּאָסְלָה frigefactus est, פָּאָסְלָה solitus, remissus, mollis fuit. פָּאָסְלָה (Cast. L. S. p. 781). separatus, disjunctus fuit. בְּגָל (Hebr. בְּגָלָה) horreum, thesaurus, repositorium, בְּגָלָה (Hebr. בְּגָלָה) vermis.
- m) E. g. פָּאָרָה perperam egit, פָּאָרָה Arab. muravit, peri-
 mutavit, alteravit. Vid. plura exempla in Lum. Syr. §. 10.
 quibus adde לְבָדָה felis (Cast. L. S. pag. 790) a לְבָדָה Arab. لَبَدْ felis. לְבָדָה veterinarian, equorum, mulorum medi-
 cus (Cast. L. S. p. 702) פָּאָרָה navis ingens, corbita, arca
 (Cast. L. S. p. 894), quod sine dubio cognatum est τῷ
 Πράτειον navis magna; liner (Cast. L. S. p. 925). unde patet radicem esse פָּאָרָה.
- n) E. g. פָּאָרָה erubuit, pudore affectus est, Barh. Chron. p. 600 lin. 6 a fine p. 609 lin. 6 a fine. unde פָּאָרָה pudor, verecundia, ib. p. 596 lin. 4 a fine. a rad. פָּאָרָה ignor-
 minia affectit. פָּאָרָה persistit, perduravit, continuit se, etc.
 quod frequentissimum est in Barh. Chron. e. g. pag. 176

11. Parhel פָּרֵה o) Ethparhal אֶתְפָּרֵה

y) In fine.

12. Pahli פָּהֵל p) Ethpahli אֶתְפָּהֵל

15.

lin. ult. p. 247, 250, 262, 285 etc. a rad. פָּרַח voluit, for-
ziv; robustus fuit; ut Graec. μορφεύω a μάρτος.

o) E. g. פָּרֵה denudavit, coll. Arab. פָּרֵה monilibus nuda
fuit mulier. — פָּרֵה colaphizavit Barh. Chron. p. 560
lin. 11. unde פָּרֵה colaphus ib. p. 263 lin. 5. coll. Arab.
סְפִינָה lamina gladii percussit; petentem repulit. פָּרֵה
germinavit, pullulavit, unde פָּרֵה propagatio stirpium, et
לְפָרֵה rami, Barh. Chron. pag. 181 lin. 12. (Hebr.
סְרֻעָה ramus) coll. Hebr. סְרֻעָה ramus, Arab. סְרֻעָה
ramus palmae, vel סְרֻעָה ramus arboris, propago rami. פָּרֵה
zbronis coll. Hebr. נְסָעָה. Ejusdem generis sunt: פָּרֵה
volvit, devolvit, Barh. Chron. p. 378 lin. 9. פָּרֵה implicuit,
innexuit. פָּרֵה supplaniavit, implicavit, intorsit, detorsit.
סְוִירָה resectus fuit (Cfr. Cast. Lex. Sýr. pag. 169) a
סְוִירָה abscidit, amputavit. פָּרֵה (Hebr. חֲנֹגָה) cantarus,
ophiomachus, coll. Arab. חֲנֹגָה subsultim incessito. Alia mi-
nus evidenter praetermitto.

p) E. g. פָּרֵה domesticum fecit, familiarem reddidit, Pass.
פָּרֵה familiariter usus est, Barh. Chron. p. 145 lin. 5 a
fine, p. 513 lin. 12, p. 596 lin. 4 a fine. p. 429 lin. ult.
Ass. Bibl. Or. T. II. p. 118, 229. פָּרֵה terruit, con-
sternavit, Pass. פָּרֵה demiratus est, obstupuit, attonitus.
Barh. Chron. p. 531 lin. ult. p. 558 lin. 1. p. 572 lin. 5.
p. 580 lin. 6 a fine. p. 581 lin. 9. Knôs Chrest. Syr. p.

83 lin. 1. የኩ ብሔር ተብሔር; ለጠቅምት; ፍቃድ, አመሰግኝነት ቅድመ etc.
 Pass. የኩ ደንብ ቅድመ ቅድመ; Barh. Chron. p. 540 lin. 4 a
 fine. የኩ ደንብ ቅድመ Mich. Chrēst. Sýr. p. 109 lin. 8. የኩ
 ተከራክር ተከራክር, የኩ ደንብ ቅድመ Barh. Chron. p. 592 lin.
 7. የኩ ደንብ ቅድመ; የኩ ደንብ ቅድመ, የኩ ደንብ ቅድመ, የኩ
 ደንብ ቅድመ Barh. Chron. p. 509 lin. 4 a fine. p. 522 lin. 4.
 Ass. Bibl. Or. T. I. p. 172. T. II. p. 76. የኩ ደንብ ቅድመ
 የኩ ደንብ ቅድመ, የኩ ደንብ ቅድመ Barh. Chron. p. 391 lin. 9. p. 411 lin. 12.
 p. 497 lin. 4. p. 518 lin antepen. p. 554 lin. 12. የኩ
 ተከራክር, የኩ ደንብ ቅድመ, (spec. vestes, የኩ ደንብ ቅድመ sig) Pass. የኩ
 Barh. Chron. p. 551 lin. 8. p. 224 lin. 5. p. 292 lin. 2.
 p. 479 lin. penult. p. 570 lin. 9. የኩ ደንብ ቅድመ evanuit (q. d.
 adnibilatūs est; à የኩ ደንብ ቅድመ) ibid. p. 214 lin. 15. p. 592
 lin. 6. የኩ ደንብ ቅድመ detexit, revelavit; diffamavit; ib. p. 478 lin. 5.
 p. 479 lin. 5. p. 590 lin. 7. p. 125, 222, 263 etc. የኩ
 cibavīs, aluit, ib. p. 9 lin. 11. p. 335 lin. 6 a fine p. 557
 lin. 11. የኩ mensuras examinavit. የኩ extendit. የኩ
 apparuit fructūs. የኩ ausūs est, audax factus est; feroci-
 vit; superbivit; fastuose se gessit. የኩ slavus factus est,
 alia ut taceam.

q) Huc pertinent A) የኩ (Raischen) principem vel domi-
 num fecit Barh. Chron. p. 540 lin. 2. Pass. የኩ (Eth-
 raischan) Ass. Bibl. Or. T. II. p. 220. a ገዢ, ለጠቅ
 caput, quod creberrime notat principem; ducem, e. g. Barh.
 Chron. p. 465 lin. ult. p. 473 lin. 5 a fine. p. 498 lin.
 3, 4. Et cum hoc nomen haud raro defective scribatur
 ገዢ, ለጠቅ e. g. ibid. pag. 10 lin. 10, 11. pag. 18 lin. 11.
 etiam verbum seu Conj. Pahlen scribitur ገዢ; Barh. Ch.

B. Geminazione

α) Unius litteræ radicalis.

14. Pahlel פָּהֶל r) Ethpahlal אֶתְפָּהֶל בָּ

(β)

p. 211 lin. 2. p. 379 lin. 8. ejusque passivum, כִּי (Cast. Lex. Syr. p. 878) Barh. Chron. p. 208 lin. 8. (Cfr. infra §-5. n. VI litt. B) — B) כִּי dominatus est, dominium adeptus est, Barh. Chron. p. 185 lin. 13. a הַ (Barh. Chron. pag. 184 lin. 9.) vel הַ dominus. C) An hoc quodammodo pertinet כִּי כִּי Christianus factus est, Cast. L. S. p. 436?

r) E. g. חֲדָשׁ fasilitavit (Cast. L. S. p. 631) in servitatem redegit, Barh. Chron. p. 552 lin. 10. חֲדָשׁ ferocavit, efferratus est, ibid. p. 67. lin. ult. p. 325 lin. 3. p. 352 lin. 3. p. 512 lin. 2. p. 546 lin. 5. חֲדָשׁ comminuit, ib. p. 221 lin. 4 a fine. חֲדָשׁ separavit, distinxit. חֲדָשׁ tiger factus est, segnuit. חֲדָשׁ (pro חֲדָשׁ, ut Hebr. חֲדָשׁ pro חֲדָשׁ) in captivitatem abduxit, Barh. Chron. p. 24 lin. 13. p. 25 lin. 6. p. 84, 99, 105, 128, 129, 133, 178 etc. חֲדָשׁ (pro חֲדָשׁ, ut Hebr. חֲדָשׁ) pro חֲדָשׁ navavit operam, Barh. Chron. p. 76 lin. 10. p. 176 lin. 5. חֲדָשׁ memorem recuperavit ibid. p. 222 lin. 13. intellexit? ib. p. 283 lin. 10. Vid. plura exempla in meis Lum. Syr. §. 7. quibus adde: חֲדָשׁ et חֲדָשׁ lux, splendor. חֲדָשׁ viscus. חֲדָשׁ martes, mustela Scyrica. חֲדָשׁ thesaurarius ecclesiae. חֲדָשׁ rana. חֲדָשׁ ocimum. חֲדָשׁ pratum it. veszes obsoleta. חֲדָשׁ norbas, spurius. חֲדָשׁ turres. חֲדָשׁ facies; hilaritas vultus. חֲדָשׁ myrobalsamum. חֲדָשׁ horror. חֲדָשׁ scintilla (Mich. Chrest. Syr. p. 113. lin. 9)

β) Duarum litterar. radicalium.

15. Pehalhel	s)	Ethpehalhal
16 Palpel	{ መ; w; t) መ; w; u)	Ethpalpal { መ; w; l) መ; w; l)

In

Bo^{ss} merula. Pa^{ss} tortile, ellyebnium. ለመንጫ puerule.
 ቁርጥር malus Armenica. መመስ alchymia. መመስ
 stella terre. አነጻ mentum (non barba) in Barh Chron.
 p. 372 lin 6 a fine. ለመንጫ scarabaeus ibid. p. 539 lin.
 10. — Certe formam ex Conjug. Pahel habent.

s) E. g. የዕድገት somniavit (forte, multum). የሚደረግ
 imaginatus est. የዕድገት integer, perfectus, Barh. Chron. p.
 259 lin. antepen. Vid plura exempla in meis Lum. Syr.
 §. 9. quibus adde: ለመንጫ prominentia oculorum.
 ለመንጫ cinilla. ለመንጫ Seseh. ለመንጫ ferula,
 narthex. ለመንጫ aristæ, folia arundinacea; flabella it. præ-
 cox, maturus. ለመኖት demiratio, stupor, ecstasis, horror, it.
 adhærentia, conjunctio (Cast. Lex. Syr. p. 450).

t) A rad. መመ h. e. in verbis media geminata (gem. v)
 e. g. ለመ incitavit, persuasit; pellexit, demulxit, a rad.
 ለመ coll. Arab. ح excitat, incitavit, instigavit. የሚደረግ
 eupivit. የሚደረግ traxit. የመንጫ medicatus est, sanavit, የመንጫ
 confudit, commiscuit. የመንጫ inquinavit, cruentavit, intinxit.
 የመንጫ amaricavit, exacerbavit, irritavit. የመንጫ diripuit. የመንጫ
 obtravavit, obstruxit. የመንጫ abdominalis est. (it. commotus est
 Barh. Chron. p. 181 lin. 9.) የመንጫ dispersit. የመንጫ
 comminuit. የመንጫ cachinnatus est, ludibrio afficit, convicii fixit.
 የመንጫ palpavit. የመንጫ scissus, confactus est. የመንጫ efflavit

In nominibus, ex Conjugatione XVI:ta *Palpel*
ortis, una interdum littera v) excidit x), e. g. פַּס
 y)

(propr. *excussip*) animam Barh. Chron. pag. 44 lin. 14.
פְּנִינָה turbinem, procellam excitavit, agitavit. פְּנִינָה (pro פְּנִינָה J. D. Mich. Gram. Syr. p. 69 et 85) magnificauit, unde
פְּנִינָה (pro פְּנִינָה) magnus grandis, etiam, et forte proprie
(Cfr. mea Lum. Syr. §. 9 not s) μεγάλος 2 Pet. 1: 4.
sicut פְּנִינָה ἐλαύχειν 1 Cor. 6: 2. Vid. etiam Barh.
Chron. p. 479 lin. ult. p. 609 lin. 5 a fine. מְרֻמָּם
murmuravi, strepuit (Cfr. Mich. Suppl. ad Lex. Hebr. p.
2180). פְּנִינָה torsit, contorsit, perverrit, (everrit Knōs
Chrest. Syr. p. 97 lin. 10). פְּנִינָה balbutivit פְּנִינָה id.

- u) A rad. פְּנִינָה h. e. in verbis quiesc. media (quiesc. י) e. g. פְּנִינָה exaltavit, evexit, a rad. פְּנִינָה Hebr. מֵל altum esse. פְּנִינָה commovit. פְּנִינָה diem festum egit. תְּבִרְכָה stupidus, attonus factus est, (Cfr. mea Lum. Syr. §. 7 not. z), פְּנִינָה cecinit, etc.
- v) Nempe ab initio vocis secunda; rarissime quarta e.g. פְּנִינָה (pro פְּנִינָה) volumen, Barh. Chron. p. 38 lin. 5 a fine, a rad. פְּנִינָה convolutus est, Hebr. גָל volvere. Tale videtur esse Hebr. שֶׁרֶשׁ catena Exod. 28: 22. pro שֶׁרֶשׁ (quod saepe occurrit, a rad. שָׁרו).
- x) Rarissime hoc fit in verbis, e. g. פְּנִינָה vociferans, פְּנִינָה (Cast. Lex. Syr. p. 365) pro פְּנִינָה a rad. פְּנִינָה vociferatus est. Sic Chaldaei dicunt אֲחִירָב (pro אֲחִירָב extulit se a rad. בָבָב. Forte hoc pertinet Hebr. יְעֻרֹו Esa. 15: 5. ut sit Pilpel pro יְעֻרֹו a rad. עָנוֹ.

y) (pro מְלָאָה) & בְּשִׂיר (pro מְלָאָה) confusio a rad.
 מְלָאָה. — מְלָאָה (pro מְלָאָה Hebr. מְלָאָה) rota, a rad.
 מְלָאָה — מְלָאָה (pro מְלָאָה Hebr. מְלָאָה) cra-
 nium, calva capitis, ab eadem radice. — מְלָאָה (pro
 מְלָאָה Hebr. מְלָאָה) guttur (Cast. Lex. Syr. p. 127,
 132, 166) & מְלָאָה (pro מְלָאָה) ruminatio, utrumque
 a rad. מְלָאָה — מְלָאָה (pro מְלָאָה Chald. מְלָאָה)
 sterquilinum, a rad. מְלָאָה. מְלָאָה (pro מְלָאָה) placenta
 a rad. מְלָאָה — מְלָאָה (pro מְלָאָה Hebr. מְלָאָה) cymbalam,
 tintinnabulum, a rad. מְלָאָה — מְלָאָה (pro מְלָאָה) palli-
 um muliebre, toga, vestimentum; velum (Barh. Chron.
 p. 160 lin. 7. p. 331 lin. 7) a rad. מְלָאָה — מְלָאָה
 (pro מְלָאָה, Arab. مَلَأَ & مَلَأَ) formica (Barh.
 Chron. p. 465 lin. penult) a rad. מְלָאָה — מְלָאָה (pro
 מְלָאָה Chald. צַלְצָלָה Arab. صَلْصَلٌ) turturis genus,
 palumbus torquatus, ab eadem radice. — מְלָאָה

F

(pro

y) Sic Hebr. בָּבֶל Babel, est pro בָּבֶל a rad. בָּבֶל con-
 fidit. J. D. Michaëlis in Gram. Syr. pag. 85. ob eli-
 sam, Aramaeorum more, litteram בָּ statuit, hoc nomen
 esse Aramaeum. Neque indigna notatu sunt verba Bar-
 hebraei in Chron. Syr. p. 9 lin. 15 sqq. quae ita se ha-
 bent: Regio Sinear appellata est מְלָאָה כְּפָרָה בָּבֶל Babel,
 hoc est, confusio. Sanctus Basilius & Mar. Ephyramus arbi-
 trantur, linguam primam fuisse linguam Syriacam ante divisionem
 linguarum, sicut etiam ipsa vox מְלָאָה (confusio, com-
 mixtio) testatur.

(pro **לְבָנָה**) *rosio* a rad. **רַבֵּן**. — **לִזְזָה** (pro **לִזְזָה**) *gryllus*; *blatta*; *vox avis nocturnæ*; *genus passeris*, a rad. **לִזְזָה**. — **לְבוֹזָה** *ampulla*, *Alabastrum* Cast. Lex. Syr. p. 772. (pro **לְבָנָה** cognato **לְבָנָה** *calix*, *cyathus* Cast. L. S. p. 789) a rad. **לְבָנָה**. — **לְבָנָה** (pro **לְבָנָה**) *upupa*, a rad. **לְבָנָה**. — **לְבָנָה** (pro **לְבָנָה**) *sterilis*, *in-*
cultus, a rad. **לְבָנָה** z). — **לְבָנָה** (pro **לְבָנָה**) *cupidi-*
tas, *desiderium*, a rad. **לְבָנָה**. — **לְבָנָה** (pro **לְבָנָה**) *aestus* (Cast. L. S. p. 880) idem quod **לְבָנָה** (Cast. L. S. p. 896) a rad. **לְבָנָה**. **לְבָנָה** idem quod **לְבָנָה** *agitatio*,
commotio *motus*, a rad. **לְבָנָה**. — **לְבָנָה** (pro **לְבָנָה**) *momen-*
tum, a rad. **לְבָנָה** coll. Arab. **لَبَّى** *circumivit*, *conversus*
fuit (unde **לְבָנָה** *tempus*, *vicis*) fere ut Lat. *momentum*
dicitur quasi *movementum* a *moveo* a). **לְבָנָה** (pro **לְבָנָה**) *favus* a rad. **לְבָנָה** — Alia plura mitto.

§. IV.

a) Sic Hebr. **כָּרֶר** (Syr. **כָּרֶר**) *talegium*, est pro a rad. **כָּרֶר**. Mich. Suppl. ad Lex. Hebr. p. 1270. Ejusdem generis est Hebr. **פְּלָטָפָתָה** *frontalia*, *phylacteria*, pro **פְּלָטָפָתָה**.

a) Brevitatis studiosus, significaciones radicum e Lexicis, non modo Syriacis, sed saepe etiam Hebraicis, Arabicis et Chaldaicis eruendas lectori ut plurimum reliqui,

§. IV.

Specimen Versionis Latinæ mscr. b) Chrestomathiae Syriacæ Tychsenianæ c).

Parabola de Passere & Aucepe.

e Barhebr. Lib. Facetiar. mscr. c. X.

(Tychs. Elem. Syr. p. 69.)

Passer quidam ab homine d) (laqueo) captus sic dixit: Quid vis me facere? Respondit (auceps): Magistatum te comedam. At passer, quantilla, inquit, est caro mea, ut tibi saturando sufficeret? Promitte ergo, quod me missum facturus sis, & te ego tria docebo verba, quæ tibi plus proderunt, quam si me comederas. Unum e) verbum te docebo, cum intuis

F 2

sum

b) E Syriaco etiam in Latinum transtuli Chrestomathias Syriacas Knössianam (Gotting. 1807), et Adlerianam (Brevi L. Syriacæ Instit. subjunctam, Hafn. 1784) eamque Rinkio-Vaterianæ (Arab. Syr. und Chald. Lesebuch, Leipz. 1802) partem, quae a pag. 33 ad 39 ritum baptismi e Codice mscr. continet.

c) Quæ inserta est ipsius Elementali Syriaco, Rostoch. 1793 edito.

d) H. e. ab aliquo, a quodam.

e) ~~το~~ post ~~το~~ punctandum est *μαν* (*μὲν*, quidem),
pro *men*.

sum manibus, alterum; cūm in arbore, & tertium;
cūm in monte sum. Cui auceps: Doce me ergo!
(Tūm passer) lētare (inquit) de rē p̄r̄terita f)! Et
dimisit eūm (auceps). Cum vero in arbore (passer)
concedisset, vide, inquit, nē ea, quāe non sunt, cre-
das! Et cōcepit volare, ita dicens: Stulte: si me ma-
ctavisses, in ventre meo duos invenisses lapides no-
bilissimos, omni pretio majores g). Tūm auceps,
suas mordere manus h) incipiens, doce me ergo, in-
quit, verbūm tertium, antequām longius recesseris!
Cui (passer) sic respondit: Quando quidem his duo-
bus, quāe te docui, (verbis) deceptus sum i), quid
res:

f) Verbotenus: De actione, quāe transiit h. e. de rē p̄r̄terita; nam quod h. I. dicitur ~~per~~ idem mox infra p.
70 lin. 4 dicitur ~~per~~.

g) Verbotenus: Quibus non fuisse primum.

h) H. e. magnopere indignari. Sic, Cēpī mordere digitos
sūos & dixit Barkr. Chron. p. 281 lin. 4, 5. p. 578 lin. 3.
comedit digitos sūos ibid. p. 413 lin. 16, 17. Mordet im-
probus manus suas & dices, utinam etc. Coran. Sur. 25: 29
(ed. Hinckelm.) Mordent contra vos extremos digitos sūos ex
ira Sur. 3: 115.

i) Proprie erravi, verbum neutrum pro passivo. Vid.
Michi Gram. Syr. §. 94. Sensus est: Duo tibi jam dedi
praecepta, nempe Lētare de de re p̄r̄terita, et Ne erede ea,
quāe non sunt. Sed spes nō fecellit. Nam et rei p̄r̄ter-

5 a fine. **וְאַ** ite ib. p. 608 lin. 7. **וְאָמַר** date ib. p. 367. lin. 7 a fine. **וְאָמַר** arcipite ib. p. 190 lin. 13. — B) In Pakel, e. g. **וְיִמְתַּבֵּל** Barh. Chron. p. 503 lin. 8. — C) In Aphhel e. g. **וְיִמְתַּבֵּל** praevidite ibid. p. 478 lin. 9.

II:o Verbum **וְסִ** fuit, interdum habet in Pehal formam futuri syncopatam, e. g. **וְסִ** (pro **וְסָה**) **אָרַת** (*sit*) Barh. Chron. p. 237 lin. 6 a fine. p. 357 lin. 1. p. 418 lin. 3. p. 476 lin. 11. p. 543 lin. 14. Ass. Bibl. Or, T I p. 477 col. 2 extrem. Knös Chrest. Syr. p. 107 lin. 14, 15. p. 115 lin. 3. **וְסָה** (pro **וְסָה**) **אָרַת** Barh. Chron. p. 162 lin. 13 p. 356 lin. ult. p. 422 lin. 9, 12. p. 444 lin. 4 a fine. p. 459 lin. penult. **אָרַת** ib. p. 240 lin. ult. p. 436 lin. 2. **וְסָה** (pro **וְסָה**) **אָרַת** ibid. p. 95 lin. 3. p. 413 lin. 6 a fine m).

III:o Numerum pluralem nominum Græcorum Syri interdum in **אַ**, vel, Olaph rarius omissio, in

—

m) Haud absimiles sunt formae decurtatae Hebr. **וְאָמַר**, **וְאָמַרְתָּ** et Arab. **وَأَمَرْتُ**, **وَأَمَرْتُكَ**. De Arabicis, vid. meam *Commentarij de Varietate generis & numeri in L. O. O.* pag. 86. not. i. quae in duas partes divisa prodidit Lundæ 1815.

qui terminant n), quae quidem terminatio ex accusativo plurali Græco, in as exeunte, orta est, ex. gr. *καὶ πάθαλε* (ex accus. plur. *πάθαλες*) Apoc. 17: 1, c, 21: 9. *καὶ πάθαλε* Adler Brev. L. Syr. Instit. p. 52 lin. 9. p. 54 lin. 8. & *καὶ πάθαλε* (Cast. Lex. Syr. p. 948) theorie (*θεωρίας*). *καὶ πάθαλε phantasia* (*φαντασίας*) Barh. Chron. p. 479 lin. 2. pag. 500 lin. 11. *καὶ πάθαλε* ibid. p. 486 lin. ult. & *καὶ πάθαλε* Apoc. 15: 6. *Zonæ* (*ζώνες*). *καὶ πάθαλε machinæ* (*μηχανᾶς*) Barh. Chron. p. 516 lin. 6. Tychs. Elem. Syr. p. 86 lin. 6. *καὶ πάθαλε* Barh. Chron. p. 144 lin. 9. p. 156 lin. 11. p. 261 lin. 4 & *καὶ πάθαλε* ib. p. 109 lin. 6. p. 121 lin. 9 *machinæ* o), quasi ex *μάγγανος* p). *καὶ πάθαλε loricæ vel galeæ* q) (*ζα-*

n) Nonnumquam etiam in αὐτῷ vel αὐτῷ e. g. *καὶ πάθαλε* necessitates & Cor. 6: 4. *καὶ πάθαλε* testamenta Gal. 4: 24. *καὶ πάθαλε* principatus Col. 1: 16. Eph. 6: 12. *καὶ πάθαλε* i Thess. 3: 1. et *καὶ πάθαλε* Act. 17: 15, 16. c. 18: 1. Athenæ Cfr. Mich. Gram. Syr. pag. 56. An haec terminatio pluralis orta est ex accusativo graeco plurali (*αἰδήνας* διαθήνας, *ῳδήνας*, *Ἄθηνας*)?

- o) Alibi pluralis dicitur *καὶ πάθαλε* Barh. Chron. p. 117 lin. 4 p. 321 lin. 6 a fine. Tychs. Elem. Syr. p. 86 lin. 7. p. 85 lin. ult.
- p) A *μάγγανος*, quod dicitur *καὶ πάθαλε* in Barh. Chron. p. 87 lin. penult.
- q) Cfr. Lorsbach Archiv für die Morgenl. Litter. P. I. p. 260,

(ζαβας) Barh. Chron. p. 89. lin. ult. οντωνι essentiae
 (σοιας) Cast. Lex. Syr. p. 17. οντοσι matrice (Σλας)
 ibid. p. 220. οντοσ tabulae (πλάκας a πλάξ) Barh.
 Chron. p. 84 lin. 5. οντηι aëres (αέρες) Cast. L. S. p.
 19. οντοσ ibid. p. 7 & οντοσ ib. p. 217.
 eclipses (εκλειψις). — Hæc terminatio pluralis occur-
 rit quoque in nominibus Latinis tam primæ declina-
 tionis e. g. οντων Barh. Chron. p. 389 lin. 12. &
 οντων ibid. p. 435 lin. 3 annonæ r) (annonas) οντοσ
 unciaæ (unicias) Cast. L. S. p. 17. οντοσ piscinaæ
 Barh. Chron. p. 152 lin. ult. quam seundæ, e. g.
 οντοσ castra, castella s) ibid. p. 95 lin. 9 — Quin
 etiam in nominibus origine Syriacis, ex. gr. οντη
 horti t) Barh. Chron. p. 118 lin. 11. οντων vel οντων

pagi

- r) H. e. *afslöning*, *underhåll*, ut neograeca vox αννων, Vid.
 Lorsbach Archiv für die Morgenl. Litt. P. I. p. 256.
- e) A sing. ιδων casrum, Mich. Chrest. Syr. p. 100 lin.
 penult. pag. 101 lin. 2. id quod etiam scribitur ιδων
 Barh. Chron. p. 85 lin. 8.
- i) Pluralis alibi dicitur ιδων (a sing. ιδων borrus). Vid.
 loca citata in mea Commentat. de Variet. gen. & num. in
 LL. OO p. 72 not. a. quibus adde Barh. Chron. p. 261,
 307, 330, 334, 535, 543, 561, 585. Knôs Chrest. Syr. p.
 93 lin. penult.

pagi, vici u) Barh. Chron. p. 576 lin. 5. p. 585 lin. 5:
p. 594 lin. penult. Ass. Bibl. Or. T. II. p. 222 (ter)
T. III. P. I. pag. 125, 489, 507. T. III. P. II. pag.
125, 791.

IV:o Olaph epentheticum mira licentia vocibus
intexi v), docet J. D. Michaëlis in Gram. Syr. pag.
66. — At idem quoque fit in Conjug. Pahel, e. g.
 $\Delta\lambda\beta$ sustulit, eduxit x) Tychs. Elem. Syr p. 52 lin.
4 & 5 a fine. (a rad. $\Pi\beta$) — $\omega\beta_3$ scidit Bark. Chron.
p. 28 lin. 1. (a rad. β_3) — $\omega\beta_3$ latravit (Cast. Lex.
Syr. pag. 128) a $\omega\beta_3$ rugivit.

V:o Olaph characteristicum conjugationis *Aphhel*
in infinitivo, futuro participiisque verborum quo-
rumdam anomalorum servari, dudum docuere Gram-

G

ma-

u) Vid. Lorsbach Archiv für die Morgenl. Litt. P. I. p.
222 sq. Pluralis vulgo dicitur $\beta\ddot{\alpha}\ddot{\epsilon}$.

v) E. g. $\Pi\beta\omega$ (pro $\Pi\beta\omega$) osor Barh. Chron. p. 32 lin. 1.
Mich. Chrest. Syr. p. 94 lin. 10. $\beta\ddot{\alpha}\beta\omega$ (pro $\beta\ddot{\alpha}\beta\omega$)
edism Barh. Chron. p. 61 lin. 4. $\omega\beta\omega$ (pro $\omega\beta\omega$) mul-
tum ib. p. 38 lin. 13. $\beta\ddot{\alpha}\beta\omega$ (pro $\beta\ddot{\alpha}\beta\omega$) ut, quo, ib. p.
125 lin. 1. $\beta\ddot{\alpha}\beta\omega$ μελλον ib. pag. 544 lin. 10. pro
 $\beta\ddot{\alpha}\beta\omega$ ib. p. 344 lin. 5. p. 418 lin. ult. p. 521 lin.
antepen.

x) $\Delta\lambda\beta$ eduxisti, quod e Sever. Rit. attulit Castellus in
Lex. Syr. p. 199 huc quoque pertinet.

matici, velut J. D. Michaëlis in Gram. Syr. § 48 y); at idem Olaph in pass. *Ettaphhal* retineri, nec in Thau mutari, nemo, quoad scio, tradit. En tamen exempla: ܐܲܰܲ z) *Iesus est*, Barh. Chron. p. 276 lin. 8. p. 499 lin. 5 a fine. p. 529 lin. 2. p. 532 lin. 11. p. 588 lin. antepen. (bis) p. 613 lin. 1. ܒܲܰܲ a) (pro ܒܲܰܲ a rad. ܒܲܰܲ) *clam edocitus est vel rescivit*, Barh. Chron.

y) Exemplis à Michaëlis adductis adde: ܩܲܰܲ Gen. 19: 7. et ܩܲܰܲ Gen. 34: 30 *malum infertis* (a ܲܰܲ) — ܗܲܰܲ descendere fācies (deduces) Act. 23: 20 (a ܲܰܲ) — ܩܲܰܲ annuens Barh. Chron. p. 244 lin. 3. (a ܲܰܲ) — ܩܲܰܲ decumbens ibid. p. 367, lin. 4 (a ܲܰܲ) — ܲܰܲ benefa-
cerer ib. p. 469 lin. 1. (a ܲܰܲ vel ܲܰܲ) — ܲܰܲ *clam edocentes* ib. p. 331 lin. 5. (a ܒܲܰܲ) — ܲܰܲ *lādens* ib. p. 493 lin. 12. ܲܰܲ *lādentes* ib. p. 402 lin. 12. ܲܰܲ *lāder* ib. p. 598 lin. 4 a fine. p. 545 lin. 5 a fine. ܲܰܲ *lādēti* ib. p. 587 lin. 6 a fine p. 515 lin. 12 (a ܲܰܲ) — ܲܰܲ *produ-
centes, durantes*, ib. p. 163 lin. 4 a fine (a ܲܰܲ) — ܲܰܲ *perdet* ib. p. 68 lin. 6 (a ܲܰܲ).

z) Pro ܒܲܰܲ a rad. ܲܰܲ, sicut a ܲܰܲ Ettaphhal dicitur ܒܲܰܲ *erogatus; in umbris est*, in Ass. Bibl. Or. T. III P. II. p. 124. Barh. Chron. pag. 612 lin. 7. — Olaph in Aphel verbi ܲܰܲ saepe retineri, vid. in proxime ante-
ced. not. y.

a) Olaph in Aphel ejusdem verbi ܲܰܲ retineri, vid. in ante-
ced. not. y.

Chron. p. 209 lin. 13. p. 229 lin. ult. p. 468 lin. 6
a fine. p. 543 lin. 10. — An hoc pertinet ~~Δεσμον~~
(a ~~ελε~~) *displicuit* Neh. 2 : 10. (Cast. Lex. Syr. p. 79)?

VI:o *Jud* excidit, non modo

A) *Quiescens* (Mich. Gram. Syr. p. 63) ex. gr.
Ιε; (pro *Ιε*) *caput*, saepe in Barh. Chron. e. g. p. 69
lin. 9, 10; pag. 83 lin. 5 a fine, pag. 95 lin. 2. *Ιε*;
(pro *Ιε*) *principes*, *optimates*, ib. p. 100 lin. 6 a fine
(coll. lin. 4 a fine) p. 358 lin. 14. *Ιασις*; (pro *Ιασις*)
principatus ib. p. 52 lin. 4 a fine. *Ιασις* (pro *Ιασις*)
coram ib. p. 31 lin. 9. *Ιισι* (pro *Ιισι*) *alius*, &
Ιισι (pro *Ιισι*) *alia*, frequentissime in Barh. Chron.
e. g. p. 110 lin. 10. p. 111 lin. 3, 6, 9. p. 65 lin.
5. *Ιισι* *sustulerunt*, *detraxerunt*, (pro *Ιισι*) ib. p. 43
lin. ult. *injecerunt* (pro *Ιισι*) ib. p. 93 lin. 8. *Ιισι*
(pro *Ιισι*) *plaga*, *regio* *), Tychs. Elem. Syr. p. 58
lin. 4 a fine. — Sed etiam, licet raro,

B) *Mobile*, e. g. *Ιισι* (pro *Ιισι* *ajne*) *oculi* Barh.
Chron. p. 29 lin. 7. *Ιισι* (pro *Ιισι* *gajoso*) *latro* ib.
p. 182 lin. 5 a fine. Tychs. Elem. Syr. p. 51 lin. an-

G 2

te.

*.) *Ιισι* haud raro significat *regionem*, e. g. in Barh.
Chron. p. 604 lin. 14, 15. p. 607 lin. 6. p. 612 lin. 2. p.
134 lin. 6 p. 238 lin. 11, 12. p. 407 lin. 9. p. 479 lin.
10. p. 572 lin. ult.

tepen. ~~επαγγελτος~~ prædantes Barh. Chron. p. 216 lin. 13
 pro ~~επαγγελτος~~ (megajsin) ib. p. 116 lin. 11. p. 177 lin.
 antepen. p. 245 lin. 5. p. 523 lin. 5. b) — Huc quoque
 pertinent ~~επι~~ (pro ~~επι~~ räischen) & ~~επι~~ (pro
~~επι~~ Etrajschan), supra pag. 37 not. q. ~~επι~~ (pro
~~επι~~ Ethmajda) supra P. 33 not. g — Ejusdem ge-
 neris sunt ~~επι~~ (pro ~~επι~~ Adler Brev. L. Syr. In-
 stit. p. 54 lin. 8) ~~επι~~ e) (pro ~~επι~~ επι Act. 15: 15.
 Mich. Chrest. Syr. p. 109 lin. 5 a fine). ~~επι~~ (pro
~~επι~~ επι) simul, luna. ~~επι~~ (pro ~~επι~~ επι) quemadmodum,
sicut.

VII:o Sine dubio vitiosa est scriptio, ubi 3 pers.
 sing. fem. præt. videtur in *Jud*, loco *Thau*, desinere,
 e. g. οὐδέποτε πάτερ οὐ non cognitus est (pro οὐτεπί) lueus
 ejus Barh. Chron. p. 86 lin. 5, *Hoc tempore misit Ba-*
ro

b) Verbum ~~επειν~~ (Pahel) *prædatus est*, quod in Lexicis
 desideratur, occurrit etiam in Barh. Chron. p. 212 lin.
 5. p. 257 lin. antepen. p. 378 lin. ult. p. 572 lin. 6. p.
 141 lin. 5 a fine.

c) Magna est significationis differentia inter ~~επειν~~ et
~~επειν~~, quamvis synonyma a Cast. in Lex. Syr. p. 418
 perhibeantur. Prius vulgo significat *sicut*, *prout*, *poste-*
rius ut, *quo*, id quod multis exemplis probavi in *Operे*
de Particulis L. Syr.

ro Constantinus Pali Mar Ignatium patriarcham nostrum
 & Mar Constantimum ad filiam regis Leboni (persuasus
 ros ei) ፲፻፻፻ ut descendere (abiret) Seleucia ፲፻፻፻
 & reconciliaretur ibid. p. 482 lin. 8. quod ultimum
 procul dubio in futuro legendum est ፲፻፻፻, siqui-
 dem conjungitur cum fut. ፲፻፻፻ — Imperator prece-
 pit, & magnates jurejurando obstrinxit, ፲፻፻፻ ፲፻፻፻
 ne amplius proclamaretur mater ejus imperatrix, ibid. p.
 135 lin. 5. ubi legendum est in fut. ፲፻፻፻, id quod
 mox infra lin. 11 vitiose scribitur ፲፻፻፻፻.

§. VI.

Additamenta ad Orationem meam de Dictione ne Novi Fæderis d).

I:o Pag. 31 (Orationis) Syri *confitendi* verbum
 (፲፻፻፻) cum præfixo Beth construunt. Vid. exempla in
 Barh. Chron. p. 162 lin. ult. p. 249 lin. 4. p. 514 lin.
 7. p. 562 lin. 6 a fine. p. 580 lin. antepen; & e N.
 T. Syr. in Vorstii Comm. de Hebraism. N. T. p. 663
 ed. Fisch.

II:o Pag. 32. Verbis Jesu Matth. 26: 39, 42.
 simillima reperi in Barh. Chron. p. 219 lin. penult.,

No-

d) Quae typis descripta est Wexioniae 1798.

Nocte quadam erit illi periculum mortis, 10
וְיָמֵן יְמֵן 10 at si transierit ab illo calix horæ hujus,
 alios octoginta annos vivet.

III:o Pag. 35. Exemplis de nocte, quæ dicitur
illucescere in diem, allatis adde: 10 10
בְּנַύְתִּים nocte, quæ illucescebat in diem martis e) Barh.
 Chron. p. 566 lin. 9, 10. p. 50. lin. 3, 4. 10 10
בְּנַύְתִּים 10 nocte, quæ illucescebat in festum Paschatis ib.
 p. 479 lin. 17, 18. 10 10 vespera,
בְּנַύְתִּים 10 vespera, vespera
 quæ illucescebat in diem martis ib. p. 540 lin. u't. Hinc
 quoque וְיָמֵן notat *crepusculum*, vespera (initium diei
 naturalis) in Barh. Chron. p. 325 lin. 10.

IV:o Pag. 36 lin. 4 adde: Aliam caussam affert
 Barhebraeus in Ass. Bibl. Or. T. II p. 285 (& Tychs.
 Elem. Syr. p. 57) his verbis: *Qui mensibus lunarijbus uti-*
tur

e) Verti etiam potest: *Nocte, qua illuxit dies martis.* Nam
 præfixum Dolath, non minus ac Hebr. pronomen relat.
וְיָמֵן (Ezech. 21: 35) interdum vertendum est in abla-
 tivo, ubi praecedens nomen, cui respondet, ope præ-
 fixi Beth, in ablativo positum est, e. g. 10 10
בְּנַύְתִּים 10 eodem anno, quo regnare cœpit Barh. Chron. p. 40
בְּנַύְתִּים 10 lin. 3, 4. p. 189 lin. 12, 13. p. 188 lin. 5 10 כָּלְבִּים
בְּנַύְתִּים 10 אֲoֹoְn omni tempore, quo fui Constantinopoli, ib. pag. 166
בְּנַύְתִּים 10 lin. 5 a fine, — Idem valet de ceteris exemplis supra
בְּנַύְתִּים allatis.

*tur, Hebrei, Syri & Saraceni, noctem die priorem faciunt,
quod vespertinis horis luna nova appareat, non quod ante
diem nox facta sit.*

V:o Pag. 37 lin. ult. οφειλημα pro delicio. Nempe imitatur Chald. חַוְבָּא & Syr. حَوْبَّا. Cfr. Vorst. de Hebraism. N. T. p. 74. ed. Fischer.

VI:o Pag. 38 δυάμεις pro miraculis, ostentis. Ad exemplum nominum A) ιωνος Vid. Schaaf Lex. Syr p. 85. — B) μαρτυριον e. g. audivimus, μαρτυριον miracula a te promanare, & morbos absque medicamentis a te sanari, Bark. Chron. p. 51 lin. 11. Quum diceretur ei de μαρτυριον miraculis & sanationibus, quas fecerat Christus Dominus noster, ib. p. 58 lin. 14. Add. ib. p. 339 lin. 5 a fine.

VII:o Pag. 38 not. * litt. A. — Similes phrases occurunt in Barhebr. Chron., scil. σπεύδε χωρα posuit in anima sua, p. 483 lin. 9. p. 526 lin. 3. p. 554 lin. 6. σπεύδε χωρα posuit in mente sua, ib. pag. 556 lin. 1, σπεύδε χωρα posuit in scopo suo f) ib. p. 471 lin.

f) Vel in animo suo; nam λεω interdum significat animum, e. g. Emira Ariuk cum intellexisset, muratum esse σπεύδε χωρα animum Sultani in eum h. e. Sultanum esse aliter in se animo affectum, quam antea, Bark. Chron. p. 274 lin. 9.

lin. 12. p. 561 lin. 6 a fine, quæ omnes significant *proposuit sibi, statuit, decrevit.* — Haud multum abludunt σταθεὶς ποσεῖται *animam suam* Barh. Chron pag. 28 lin. 1, & σταθεὶς ποσεῖται *cor suum* ib. p. 257 lin. penult.

VIII:o Pag. 38. not. * litt. B. Phrasis, illustratura Luc. 9: 51, σταθεὶς ποσεῖται *faciem suam* (ad abeundum, exeundum, transeundum, fugiendum, &c) occurrit quoque in Barh. Chron. p. 156 lin. antepen. & seq. p. 475 lin. 14. p. 503 lin. 13. — Dicunt etiam Syri: *Postquam Romanis quies ab occidente contigerat, οὐδὲν τίς οὐδὲν ποσειρηνται faciem suam versus Orientem, ἐπειδὴ ad Caphartatum usque penetrarunt,* Barh. Chron. p. 187 lin. 4 a fine. *Posuit faciem suam ἡώνια ad regiones Romanorum* ibid. p. 244 lin. 5 a fine. Add. ib. p. 322 lin. 1, 2. p. 557 lin. 3, 4. *Ad Hierosolymiam σταθεὶς ποσεῖται οὐτε κατέποσται posita erat facies ejus,* ib. p. 201 lin. 1. p. 95 lin. 10. g) Cfr Græc. Luc. 9: 53.

IX:o Pag. 38 not. * litt. C. Phrasis, illustratura Act. 17: 16 & forte etiam Joh. 11: 33, σταθεὶς ηλεκτρι-

in-

g) Dicunt quoque Syri: σταθεὶς ποσεῖται *visum suum* Barh. Chron. p. 333 lin. 7. et σταθεὶς γῆς direxit visum suum (rikta sin blick) ibid. p. 376 lin. 9. p. 576 lin. 5. p. 584 lin. penult. eodem sensu.

invaluit (infremuit) in spiritu suo, non modo significat ira excauduit, iratus fuit, Barh. Chron. p. 247 lin. antepen. (coll. lin. ult.) p. 266 lin. 13. pag. 365 lin. 3, 4. sed etiam animi ardor eum cepit (blifva ifrig) ib. p. 412 lin. 2.

X:o Syriasmis forte adnumeranda sunt sequentia:

A) ἐκ τῆς Act. 2: 7. Syr. ἵστι πονεεχε h. e. *nonne?* occurrens pro Græco ὁ χρι in N. T. Syr. Matth. 5: 46, 47. c. 13: 27, 56. &c. Sic semel in Hebr. Cod. dicitur הַלְאָה נָה Hab. 2: 13.

B) ἤδη ante δίκαια ναὶ ὅπτῳ ἔτη Luc. 13: 16. Sic Syri dicunt, e. g. *Quibus succensuisti* حَدَّبْتُمْ لَهُمْ ecce septuaginta annos Barh. Chron. p. 29 lin. 5 a fine. Add. ib. p. 32 lin. 5 a fine, Mich. Chrest. Syr. p. 27 lin. 9.

C) διὰ τῶν χειρῶν Marc. 6: 2. Act 5: 12. Dicunt quidem Hebrei בִּרְךָ per manum pro simplici per (Cfr. Vorst. de Hebraism. N. T. p. 361 éd. Fischer.); sed Syri non modo dicunt in singulari creberrime חַדְבָּךְ per manum, sed etiam in plurali חַדְבָּכֶם vel לְמַלְכָּיכֶם per manus pro per, e. g. *Misit epistolam ad Dominum nostrum per manus ejusdem Hananiah* h. e. per eumdem

H

Ha-

Hananiam Barh. Chron. p. 51 lin. 11. *Canones jeju-
niis & paschatis per manus ejus ordinati sunt* ib. p. 65
lin. 4 a fine. *Ut totum regnum Arabicum per manus
ejus administraretur* ib. p. 118 lin. 9. *Cum per manus
Omari, filii Chetabi, Mohammedanus factus esset* ib. pag.
137 lin. 8. *Quando terra Samarie totumque imperium
Israëlitarum per manus Assyriorum subjugatum fuerat* ib.
p. 25 lin 5 a fine. Add. ibid. p. 32 lin. antepen. p.
86 lin. 5 a fine. p. 255 lin. 6. 2 Pet. 1: 4.
(ubi respondet Graeco διά).

Corrigenda:

Pag. 4 lin. 1. ante אָנָה (kan) pone אָנָה — Ibid. not. אָנָה lin. ult. pro אָנָה lege אָנָה — Pag. 5 not. c. lin. 4 leg. אָנָה — Pag. 6 lin. 4 pro אָנָה leg. 573. — Pag. 15 lin. 5 leg. אָנָה — Pag. 22 not. p. lin. ult. leg. 5 a fine — Pag. 31 lin. 3 pro a) pone אָנָה — Ibid. not. f. lin. ult. leg. אָנָה — Pag. 32 lin. 3 leg. אָנָה — Ibid. lin. penult. leg. אָנָה — Pag. 34 lin. 2 leg. Schaphbel. — Ibid. not. i. lin. 2 leg. אָנָה — Pag. 35 not. l. lin. 8 pro אָנָה lege אָנָה — Ibid. not. m. lin. ante אָנָה pone a radice. — Pag. 36 lin. penult. notae o. lege coll. Arab. אָנָה saltitavit, a rad. אָנָה subsultim incessit. — Pag. 38 not. r. lin. antepen. pro אָנָה lege אָנָה — Ibid. lin. penult dele אָנָה horror, siquidem est a rad. אָנָה (non אָנָה) coll. Arab. אָנָה morbus ex frigore hominem invadens: perficitio, rigor, vel Tremor. — Pag. 39 not. r. lin. 2 dele אָנָה malus Armenia (Cast. Lex. Syr. p. 125) quia compositum est ex אָנָה et אָנָה ut patet ex Cast. L. S. p. 788. — Ibid. not. s. lin. 5 lege אָנָה ferula, narrhex (Cast. L. S. p. 457) quae dicitur etiam אָנָה (ibid. p. 800). — Pag. 40 lin. 10 notae t. leg. אָנָה — Pag. 41 lin. 16 pro ab eadem radice leg. a rad. אָנָה — Pag. 44 lin. 11 leg. Quandoquidem. — Ibid. not. i. lin. 3 leg. re praeferita. — Pag. 56 lin. 4 pro אָנָה leg. אָנָה.

Addenda.

Pag. 28 not. b. litt. C adde: אָנָה (pro אָנָה)
Mich. Gram. Syr. p. 69 et 85) proprio pass. magnificatus est,

magni factus est, Barh. Chron. p. 164 lin. ult. p. 477 lin. 11.
p. 578 lin. 6 a fine; reciproce, magnificatus est sc. a se h. e:
magnificavit seu extulit se Mich. Chrest. Syr. p. 92 lin. ult. et
alibi saepe. — Pag. 59 not. t. exemplis ibi allatis adde:
וְלֹא elongavit, rejectit, amovit, coll. Ar. **לָז** in Conj. 2. fu-
git, recessit, abscessit. **נִפְתַּח** fucari, coll. Ar. **פָתַח** fucavit ora-
tionem. **מְלֻכָּה** (particip.) morbo gravi laborans, coll. Ar.
עַזָּה male habuit, affixit, dolore affectit. — Varia etiam sunt
nomina, hoc pertinentia, velut **מְבָשֵׂר** idem quod **לְבָשָׂר**
lignum minuum, stipula, festuca, a rad. **אֶבֶן** — **לְבָשָׂר** con-
flagratio a rad. **לְבָשָׂר** — **לְבָשָׂר** annulus, circulus, coll. Chald.
לְבָשָׂר — **לְבָשָׂר** (Hebr. **דָּרְרָה**) carduus, tribulus, coll. Ar. **לְבָשָׂר**
luxuriavit, (Mich. Suppl. ad Lex. Hebr. p. 478) **לְבָשָׂר** genus
locute repens, coll. Ar. **לְבָשָׂר** et **לְבָשָׂר** gryllus, a rad. **לְבָשָׂר**
striduit gryllus, unde Palpal **לְבָשָׂר** sono substridulo cecinit
etc. — Multa etiam occurunt, quorum etymologia est ob-
scurior, ita ut haud liqueat, utrum ex verbis gem. **לְבָשָׂר**
an ex quiesc. **לְבָשָׂר** orta sint, velut **לְבָשָׂר** separavit, dimisit, di-
movit, **לְבָשָׂר** ebullivit, assuavit, **לְבָשָׂר** abundare fecit, ditavit, **לְבָשָׂר**
fœdavit, **לְבָשָׂר** conturbatus, perturbatus, exagitatus, concua-
tus est, **לְבָשָׂר** volutatus est, in pulvere se exercuit, **לְבָשָׂר**
progenitus, propagatus est. **לְבָשָׂר** glocitavit. **לְבָשָׂר** murmuravit seu
murmuravit labiis Barh. Chron. p. 220, lin. 5. **לְבָשָׂר** dimo-
vit luc **לְבָשָׂר** illuc, inclinavit, mutare fecit etc. — Pag. 41 not. y.
lin. 2. post verba: a rad. **בְּלָשָׂר** confudit, adde: quam derivationem
Moses ipse indicat Gen. II: 9.

D
Dla 300

56

